UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly
West of Winnipeg
10967 - 97 Street
Edmonton, Alberta, Canada
Phone: 422-5708
RETURN REQUESTED
Річна передплата
в Канаді — $4.00
Окреме число: 10 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

1867 1967 1867 1967

19
СІЧНЯ, 1967
Число
No. 3
тижневик "УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
Рік XXXVIII Vol. XXXVIII
JANUARY 19, 1967

МАО ПЕРЕМАГАЄ ПРОТИВНИКІВ
Вони засильні, відкинули ультимат і не здаються

Вістки з Китаю уривчасті й не дають докладнішого образу, що там діється. Однак і ці скупі вістки переконують, що Мао Цзедун перемагає в боротьбі з опозицією.

Пекінське радіо в неділю сповістило, що сили, вірні диктаторові Мао, перемогли в Шангаю й довели до "нового зворотного пункту" в боротьбі за владу.

Радіо навело слова прем'єра Чов Ен-лай, який сказав, що "буржуазна реакційна лінія крахує на всіх фронтах", однак "нові протинаступи повела дуже мала група осіб, які тримаються лінії проти Мао". Радіо також закликає усі сили, вірні Мао, щоб об'єдналися тісніше проти своїх противників, якими проводить президент Лію Шао-чі.

Радіо закликає прихильників Мао, щоб пішли за прикладом Шангаю, китайського найбільшого міста, де, як радіо каже, робітники об'єдналися з іншими революційними організаціями, та створити новий лад пролетарської культурної революції".

З цього заклику видно, що опозиція проти Мао далі є сильна.

З Токіо передали вістку, що китайська військова частина приступом здобула криївку військових офіцерів, які стояли в опозиції до Мао, й арештувала коло 20.

389,000 американців у В'єтнамі

З кінцем року було 389,000 американського військового персоналу у В'єтнамі. Минулого тижня приїхало 13,000 свіжого війська.

Міністерство оборони у Вашінґтоні оповістило, що 5,008 американських вояків було вбитих і 30,093 поранених в 1966 р., а від початку війни число убитих зросло на 6,664 і 37,738 було поранених. Крім того 1,511 американців згинуло з різних інших причин.

КОНСЕРВАТИСТИ В РОЗ'ЇЗДАХ ПО КАНАДІ

Консервативні посли Федерального парляменту вирішили роз'їздитися групами по Канаді, щоб вдержувати постійно зв'язок між партією і населенням. В роз'їздах буде більше груп як одна нараз, і вони будуть у дорозі тоді, коли будуть перерви в нарадах парляменту. Групи, по чотири або п'ять послів, будуть обговорювати справи місцеві і загально канадські.

Послання Джансона заповідає рішучість у В'єтнамі, примирливість супроти СССР

В посланні до конґресу, президент Джонсон виложив програму уряду в справі закордонної і внутрішньої політики. Його промова була агресивна й войовнича, але також була показна, твереза й удокументована арґументами.

Він остеріг консервативтів в конґресі, що не думає він виректися боротьби за краще, справедливіше суспільство вдома. Він виразно сказав цілому світові, що у В'єтнамі Злучені Держави сказали комуністичному агресорові: "Досі, і не дальше", та що Америка буде стояти твердо. Однак президент рішений воювати у В'єтнамі за цілі обмежені, зі стриманістю, не викликуючи ненависти й пристрасти, що є звичайними ознаками війни.

Рішучий у справі В'єтнаму, президент був примирливий супроти СССР і східної Европи. Він радби, щоб світ завернув від жорстокої холодної війни до духа загальної гуманности. Він хоче, щоб усунути й не витрачати на них природних багатств. Щоб поправити східно-західні взаємини, президент пропонує конґресові нову східно-західну торговельну угоду і обмін консулятами з совєтською Росією.

Це головні точки в промові президента в ділянці світової політики.

Остання виплата за пшеницю

В Оттаві проголосили останню виплату за пшеницю в збіжжевому році 1965 — 66. З тої виплати західні фармери дістануть $270,-028,575.

Продуценти дістануть майже $2 від бушля пшениці Но. 1 Нортерн, понад 10 центів більше як минулого року. Це рекордово висока ціна — 1.99 за бушель. Нижчі ґрейди дістали також вищу ціну як минулими роками.

Початкова виплата за Но. 1 Нортерн і Дюрум була $1.50 за бушель. Разом з останньою виплатою — 49,202 цента — виплата становить $1.49 і одну п'яту цента за бушель.

ЕСПАНІЯ Й РУМУНІЯ ПІДПИСАЛИ ПАКТ

Еспанія відкрила формальні взаємини з комуністичною східною Европою, підписавши угоду для повних консулярних і торговельних зв'язків з Румунією.

Договір, підписаний у Парижі, є вступом до підписання таких угод з Польщею, Мадярщиною та ін-

Нові однодолярові банкноти – чесні!

В Канаді появилися нові однодолярові банкноти століття, на які декотрі банкові "костумери" і навіть банкові службовці зразу дивилися з недовір'ям. Вина за те паде на уряд, який не розголосив їх як слід.

Нові банкноти мають малюнок старого будинку парляменту в Оттаві на відворотній стороні і символ століття на фронтовій стороні. На верху й на долі відворотної сторони є написи: Сентенніел оф Кенеідєн Конфедерейшин по-французьки й по-англійськи. Усі банкноти мають серіяльне число 1867 - 1967.

Старий банкнот має на відворотній стороні образ прерійного пшеничного лану.

Мирові переговори поза лаштунками

Індія, Канада і Польща ведуть переговори, щоб привести в'єтнамський конфлікт до конференційного стола.

Розмови почалися місяць тому за почином Індії і прийняли більш позитивні форми минулого тижня після інтерву, яке мав прем'єр Північного В'єтнаму Пам Ван Донг з кореспондентом нюйоркського Таймс Селісбюрі, та після заяви північнов'єтнамського амбасадора Ван Бо в Парижі.

Три держави діють через Міжнародну контрольну комісію, якої всі три є членами.

Канадський міністер закордонних справ Мартін сказав у середу в парляменті, що "уряд є поінформований докладно про переговори".

Північнов'єтнамський прем'єр у розмові з Селісбюрі сказав, що чотири точки для в'єтнамського замирення не є передумовою для мирових переговорів. Передше Ганой настоював, щоб ці чотири точки були передумовою до мирових переговорів. Одною з точок є цілковитий вихід Злучених Держав та інших чужих військ з В'єтнаму.

Новіша вістка каже, що переговори розбилися. Польща сказала, що час ще не прийшов, щоб говорити про мир.

Уряд забезпечує заощадження
Закон охопить федерально заінкорпоровані фінансові компанії

Міністер фінансів Шарп виложив у парляменті свій плян обезпечення людських вкладок у банках та інших фінансових інституціях.

Чартеровані банки і всі федерально заінкорпоровані трест-компанії і позичкові компанії мусять обезпечити вкладені в них ощадності. Провінційно заінкорпоровані трест й позичкові компанії можуть до цього пляну приступити добровільно, коли на це згодяться провінційні уряди.

Міністер пропонує оснувати державну корпорацію — Кенада Дипозит Інсюренс Корп. — в якій будуть заасекуровані фінансові інституції. Корпорація буде мати $500,000,000 запасу, щоб могла позичати обезпеченим інституціям в їх фінансових клопотах. Основний капітал корпорації буде $10,000,000, а премії, які будуть вплачувати до неї заасекуровані компанії, збудують депозитний асекураційний фонд до суми $500 мільйонів.

Міністер Шарп сказав, що заасекуровані члени-інституції будуть платити премії до Кенада Дипозит Інсюренс Корп. у висоті 1 — 30 одного відсотка обезпечених депозитів. Державна асекураційна корпорація загарантує найвище $20,000 обезпеченого депозиту. У Злучених Державах, де вже є така асекурація людських вкладок, уряд ґарантує найвище $15,000 депозиту. Чартеровані банки заявилися проти примусового обезпечення. Кажуть, що вони безпечні понад усякий сумнів і вони є "останні з інституцій, що потребують обезпечення". Наслідок примусового обезпечення людських вкладів буде такий, що воно не збільшить охорони для їх вкладників, а тільки примусить банки субсидіювати своїх конкурентів, кажуть банки.

Як відомо, банки платять 3% відсотків від вкладок. Інші фінансові компанії платять від 4% — 6% і більше. Коли людські вклади в тих фінансових компаніях будуть обезпечені урядом, тоді число вкладників у них зросте зі школою для банків. Ось чому банки протестують.

Західна Німеччина і Франція „вступають у нову добу"

Західнонімецький канцлер Курт Кісінґер приїхав у п'ятницю до Парижу, щоб оживити занедбаний договір з 1963 р. між Францією і Західною Німеччиною.

Кісінґер сказав у Парижі представникам преси:

"Ми оживили франко-німецький договір про співпрацю. Ця співпраця між Францією і Німеччиною має ціль перебороти поділ в Европі і таким чином створити справедливий лад для миру. Наші розмови (з през. де-Голем) були дуже реалістичні. Ми обговорили ряд справ і простудіювали докладно проблему взаємин між Сходом і Заходом, щоб упевнитися, чи французька політика може помогти Західній Німеччині здійснити її бажання кращих взаємин з державами східної Европи. Мої відвідини були дуже корисні".

Поінформовані кола сказали, що розмови Кісінґера з де-Голем пройшли багато краще, ніж навіть оптимісти сподівались.

Канада вшановує прем'єрів

Десять канадських провінційних прем'єрів іменовано членами королівської приві кавнсил для Канади.

Міністер закордонних справ Мартін повідомив парлямент, що генеральний губернатор Ваньє затвердив це рішення.

Прем'єри будуть мати титул "онорабл" (достойний) на ціле життя. Тепер цей титул вони мають на час, коли стоять при владі.

Приві кавнсил є дорадником королеви в законодавчих справах — через її представника генерального губернатора.

Назначення теперішніх прем'єрів членами приві кавнсил не означає, що майбутні прем'єри будуть мати цей титул. Надали його теперішнім прем'єрам з приводу ювілейного року.

ЗІСТРІЛИЛИ ДВА КИТАЙСЬКІ ЛІТАКИ

У Формозькім проливі зчепилися чотири літаки китайського національного уряду (на Формозі) з 12 комуністичними китайськими літаками і зістрілили два з них.

ПОСТУП У БОРОТЬБІ З НЕДУГОЮ РАКА

Досліди над недугою рака в лябораторії едмонтонського університету переконали, що два добре відомі ліки, коли їх сполучити разом проти опуху тієї недуги, продовжили життя зараженої миші.

Над цим проектом працює п'ять груп в лябораторії і свої досліди вони перенесли в ділянку біохемії.

Кремль остерігає населення перед Китаєм

В УССР проходить велика кампанія чуйности, в якій Кремль старається усунути останки приязні до Китаю під владою Мао. Совєтська комуністична партія, яка колись проповідувала братерство з китайцями, тепер голосить, що Китай під проводом Мао став потенційним ворогом СССР.

Комуністичні кола кажуть, що ця кампанія витворити нову опінію не має собі рівної ніякій внутрішній пропаганді від десяти років.

Кампанію порішено 12 — 13 грудня на засіданні центрального комітету партії. Генеральний секретар партії Л. Брежнєв промозляв $3\frac{1}{2}$ години і більшу частину промови відвів совєтсько-китайським відносинам, які зовсім погіршилися від часу, коли Мао почав свою "культурну революцію".

Поінформовані кола кажуть, що Брежнєв і інші промовці центрального комітету говорили про можливість мілітарної небезпеки збоку Китаю, який посягає на деякі совєтські території на Сибірі.

Більш десяти днів Брежнєв та інші партійні провідники їздять по совєтській території від Східної Німеччини по Владивосток (прем. Косигін), остерігають перед новою небезпекою й інформують про внутрішні події в Китаю та тайних засіданнях місцевих комуністичних провідників. Пресовий орган міністерства оборони писав про виклад справи партійним членам у військових частинах.

МОСКАЛІ РАДІ Б ПІСЛАТИ ЛЮДИНУ НА МІСЯЦЬ ЦЬОГО РОКУ

Хоч Злучені Держави тепер мають велику більшість рекордових осягів для лету в надземних просторах, то однак американці потерпають, що москалі можуть несподівано післати астронавтів у дорогу навколо Місяця або навіть висадити їх на Місяці.

В листопаді цього року минає 50 років від часу большевицької революції і ця обставина може спокусити їх скинути червоний прапор на Місяці.

Короткі вістки

• **Міністер хліборобства** Ґрін повідомив парлямент, що уряд не думає імпортувати більше масла ніж 2,500,-000 ф., які купив у Новій Зеляндії. Однак і більше буде спроваджено, якщо зайде потреба взяти в охорону продуцентів і споживачів.

• **В Монтреалі** й околиці вийшли на страйк 9,000 учителів у католицьких школах. Замкнено 500 шкіл, які приміщують 217,600 учнів. Шкільна комісія пропонує 6% підвишки, вчителі домагаються 18%.

• **Дату** і висоту останньої виплати західним фармерам за продане збіжжя з 1965-66 року проголосять цього тижня або на другий тиждень.

• **Канадський** пенсійний плян приніс $520,073,000 в першому році існування. Ці гроші будуть інвестовані.

• **В перших** дев'яти місяцях 1966 року 437 страйків почалося в Канаді. Страйкарі втратили 4,500,000 робочих днів.

• **Обчислили,** що людство тепер витрачає $120,000,000,-000 на озброєння річно.

• **В Мехіку-місті** впав перший сніг від 27 років. Сніги засипали дороги і 20 осіб згинуло від зимна. Шкоди обчисляють на мільйони долярів.

• На Багамських островах сформовано негритянський уряд, перший раз від 300 років.

• В Онтеріо, подібно як у Квебеку, дозволено в неділі подавати алькогольні напитки з обідами й вечерями. В Алберті єдиними напитками в неділі при їжі далі будуть — кава, чай або молоко.

• Китай відкликав дипломатичних представників із 20 держав. Речник японського міністерства закордонних справ сказав, що дипломатичне представництво Китаю погіршилося від часу "культурної революції" до тої міри, що Китай тепер не має дипломатії, щоб могла промовляти.

• **Грецькі студенти** в Нікосії, на Кипрі, влаштували протисовєтську демонстрацію, напали на совєтського дипломата, який утік до найближчого будинку, й по дорозі потовкли його.

• **В лютім** подорожчають в Алберті пиво й горілка, ці останні від 5 до 10 центів на великій пляшці. Пиво 5 центів за дозен пляшок і буде коштувати $2.55.

• **Гудсон'с Бей Ко.** має 130 крамниць у 130 ізольованих, переважно тубільних громадах на півночі, і 75 поштових урядів.

ВАНКУВЕРСЬКЕ СВЯТКУВАННЯ 75-РІЧЧЯ УКРАЇНСЬКОГО ПОСЕЛЕННЯ В КАНАДІ. — У першому ряді зліва направо: Анна Сітай, Катерина Юськів, Марія Петрусяк, Василь Цюник, Петро Курчаба, Преосвященний Ніл, о. Боніфатій Слобода ЧСВВ, Анастасія Засійбіда, Юстина Юрчишин, Франціска Гармідер, Петро Гармідер, Катерина Белмас; у другому ряді: Петро Аксентій, Анна Аксентій, Текля Вацко, Ксеня Паньків, Марія Джура, Параскевія Ионг, Павліна Беднарчук, Анна Саранчук, Марія Котик, Текля Саранчук, Степан Саранчук, Марія Бек, Катерина Прокоп, Олександер Бельмас, Емілія Білінська; у третьому ряді: Максим Яремчук, Анна Деліко, Варвара Тодорук, Катерина Крицун, Тереса Оленюк, Марія Кузик, Петро Стахів, Марія Стахів, Параскевія Кошлай, Анна Дяків, Олександер Дяків, Анеля Гнип, Марія Мостова, Анна Возняк, Степан Возняк, Петро Крупер; у четвертому ряді: Анна Дрин, Марія Климко, Василь Климко, Юлія Гантер, Марія Пукіш, Стах Пукіш, Михайло Ковальчук, Євдокія Ковальчук, Петро Саїв, Марія Саїв, Микола Гардійчук, Марія Гардійчук, Катерина Стейшон, Теодор Стейшон; у п'ятому ряді: Марія Мороз, Юстина Кмець, Текля Жарська, Маркеля Бродер, Єва Кушнір, Тома Галушка, Анна Галушка, Петро Котик, Еміліян Щерба, Софія Мороз, Ірина Щерба, Анастасія Берк, Марія Скіржик, Стах Скіржик, Леона Канюка; у шостому ряді: о. Севастіян Курило ЧСВВ, Іван Бродер, Тарас Ященко, Яків Боровський, Марія Боровська, Дмитро Мороз, Ольга Климко, Христина Бачинська, Емілія Раґовська, о. Ісидор Дяків ЧСВВ. Звідомлення — на 3-ій сторінці.

ПАМ'ЯТІ РОМАНА ГОЛОДА

ПЛАСТОВИЙ ДІЯЧ ЕДМОНТОНУ І ТОРОНТА

Михайло ХОМ'ЯК

З Торонта прийшла болюча вістка: 26 грудня несподівано, на 62 році життя помер пл. сен. бл. п. Роман Голод, найдорожчий друг пластунів та мій особистий приятель.

Добрим словом згадує його вся українська громада в Едмонтоні, а вже найбільше — пластуни. Вже після перших днів приїзду до Едмонтону, себто в листопаді 1948 року, Р. Голод, влаштувавшись на працю в дослідній ляБораторії при хліборобському факультеті Албертського університету, включився всією своєю істотою до улюбленої праці в новозорганізованому тоді Пласті в столиці Алберти.

бл. п. Роман ГОЛОД

В Едмонтоні покійний Р. Голод був членом Станичної старшини Пласту, яку очолював від 1950 до половини 1952 р., коли виїхав до Торонта. Його заслуги для Пласту великі. Він поклав тривкі основи, добираючи і підховуючи, як досвідний виховник і добрий психолог, таких старших пластунів, які по його від'їзді вже 14 років працюють у Станиці як виховники й керують нею. Також завдяки його заходам бл. п. Григорій Вихопень радо відступив, пізніше виарендував частину своєї фарми з лісом у Сіба Біч на пластову оселю. Туди заходами і при допомозі тодішнього голови Пластприяту д-ра Миколи Залеського, пл. сен. Ярослава Іванусева, батьків і пластунів перевезено закуплені від провінційного уряду бараки, що ними користується Пласт досьогодні. Йому треба теж завдячувати організування пластової крамниці «Фортуна», що згодом розвинулась і відома тепер як книгарня «Арка».

З своєю дружиною Марією Роман Голод допомагав у розбудові дитячого садка при катедральній церкві св. Йосафата, брав участь у першій спробі організувати курси українознавства.

Перебравшись до Торонта, Р. Голод аж до кінця свого життя працював на різних постах у Пласті: як виховник, кошовий, станичний, член крайової пластової старшини і голова крайової Пластової Ради. Його ненадійна смерть, і до того напередодні II пластового конгресу, — то болюча втрата для нас усіх.

Р. Голод, народжений у селі Дмитровичах на південний схід від Львова, почав ходити до середньої школи у Львові у вересні пам'ятного 1918 року. В той час обидві українські гімназії — академічна й філія — приміщувались в Українському народному домі. Нас, учнів, розподіляли туди, де було місце. В обох школах I кляса мала три відділи, в кожному по 50 учнів. Роман Голод був учнем I кляси академічної гімназії, а я — теж учнем I кляси філії.

Ми, тодішні учні, були свідками вікопомних нарад Української Національної Ради в днях 18 і 19 жовтня 1918 р. у великій залі УНДому, де проголошено створення української держави на південно-західних землях України, що входили тоді в склад австро-угорської держави; ми брали участь у благодарних богослужбах і прилюдній маніфестації з цього приводу у княжому городі Лева. Роз'їхались ми додому при кінці жовтня на короткі вакації, не могли вже вернутись до Львова, бо поляки вчинили повстання у Львові проти української влади. Почалася довга польсько-українська війна.

Ми, наймолодші учні українських гімназій, не тільки бачили сяйво сонця українського народу. Ми якоюсь мірою допомагали українським воякам: розносили розпорядки і відозви, збирали для них взуття і білизну, під Різдво і Великдень — печиво. Обидва ми, Роман і я, жили в прифронтовій смузі аж до Великодня 1919 року. З горбків та сільських дзвіниць ми залюбки приглядались гураганному обстрілюванню з гармат ворожих ліній, перед трикратним загальним наступом на Львів.

Вернувшись назад до школи у Львові, ми стали пластунами. Це була підготова до майбутньої національно-суспільної праці.

По закінченні гімназії Роман Голод записався до політехніки у Львові; у 1930-их роках закінчив хліборобську академію в Дублянах біля Львова зі ступнем інженера агрономії. Потім як агроном філії «Сільського господаря» від'їхав на працю до Зборова, де понад три роки вкладав серце і душу в організування української молоді.

Працював сам, співпрацював з іншими; їздив, організував, виголосив безліч доповідей освідомного характеру. Після ліквідації Пласту польською владою, деякі пластуни включились до ОУН, інші — далі опікувались молоддю сільською і ремісничою. Роман Голод був декілька разів арештований під закидом приналежности до ОУН.

На переломі 1934 - 35 рр. він мусів покинути Зборівщину: виїхав до Львова на працю в центрі «Сільського господаря», де виявив неабиякий досвід та хист. Передусім організував кооперативу «Вовна», щоб рятувати українських селян, які залюбки плекали вівці, від великого визиску посередників, що платили за вовну таку ціну, яку самі хотіли. І свою мету осягнув. Власники овець, головно верховинці, дістали вищі ціни за вовну; новозаснована кооператива організувала виріб пряжі - волічки, і в 1939 р. вже був плян творити текстильну фабрику у Львові, але вибух війни і прихід большевиків знівечив усі заміри.

Опинившись у Кракові восени 1939 р., невтомний Роман Голод організував своє власне підприємство «Аграрія», щоб бути незалежним ні від кого під матеріяльним оглядом, і водночас допомагав у праці Українського Центрального Комітету. Стояв осторонь пристрасної боротьби в ОУН і намагався втихомирювати розбурханий конфлікт. Після вибуху німецько-большевицької війни виїхав до Києва як службовець Цукротресту. За те, що рятував своїх нещасних братів від голоду, був арештований. Німці запроторили його до концентраційного табору на Печерську, звідки врятувався просто чудом останнього дня, коли мав бути убитий. Ховався у підвалі напівзруйнованого будинку, потім після різних небезпек і пригод добився до рідного міста своєї дружини.

З родиною знову виїхав до Кракова, а звідти до Німеччини і потім до Канади.

У глибокому смутку залишив дружину Марію і двох дочок: Ренату і Харитю.

Своєю невтомною працею для української молоді бл. п. Р. Голод здвигнув собі в серцях українських пластунів у цілому світі та в серцях їхніх батьків і всіх, хто його знав, — пам'ятник тривкіший від криці.

Померли два священики

Останнім часом померли два священики Перемиської єпархії: у Прусинові поблизу Белза помер о. Трешневський, а в Карові поблизу Угнова — о. Сиротинський.

Приватний лист, що приніс цю вістку, не подає дати смерти тих священиків.

ДУХОВНІ РОЗДУМИ

ЩОДЕННИЙ ЗРІСТ У ЧЕСНОТІ ЛЮБОВИ

о. Микола ДЯДЬО

Коли хтось не має чесноти любови, то і всі його інші чесноти тратять свою надприродну вартість. Що поможе віра в Бога, як може хтось надіятися на Бога і Його милосердя, коли нема любови до Бога?

Любов до Бога мусить проявлятися у щоденному змаганні подобатися Богові без уваги на те, які несприятливі були б обставини нашого життя чи які зимні були б наші душевні почування. Хто виконує Божу волю — а Його воля є, щоб ми любили Його всім серцем, — той доходить до найвищої досконалости, той осягає найвище добро. У всіх інших речах Господь веде нас до того, що найліпше для нас. У чесноті любови міститься вся досконалість нашого життя.

Хто докладно поміркує, що Господь Бог дав нам усе, що маємо, і що ніщо, що нас робить у деякій мірі щасливими в цьому житті, не є нашою власністю чи нашим витвором, то такому нетяжко буде полюбити Бога так, як Він цього бажає. Хто часто роздумує над Божими добродійствами, тому легко зблизитися до Бога і легко розбудити бажання заплатити Йому любов'ю за любов. А хто розбуджує в собі те бажання, такому нетяжко буде і доказати свою любов до Бога.

Якщо в нас буде зростати любов до Бога за одержані від Нього добродійства, то з боку Бога буде зростати для нас Його ласка; зі зростом любови до Бога буде зростати пізнання і зрозуміння Бога і Його діл і допустів; зі зростом пізнання Бога буде зростати вдячність за безчисленні добродійства; зі зростом любови до Бога людина з радістю, з довір'ям і вдоволенням буде все складати в Божі руки; зі зростом чесноти любови людина не дозволить собі на те, щоб противитися Божій волі, що більше, вона пізнає і зрозуміє, що все, що Бог їй дає, все це лише для її найбільшого добра. І тоді настане щось незбагненне для людського розуму: любов вдячности для Бога переміниться в любов відданости Богові. Це щось таке велике й величне, що викликає подив самих ангелів.

В тому найвищому для людини ступені любови людина сама себе переросте, перевищить. Вона вже не буде звертати уваги чи рахуватися зі своїми нерозумними забаганками (якщо вони будуть противні Божій волі); вона буде контролювати свої почування супроти людей, що з ними зустрічається кожного дня; вона буде робити добрі діла з найкращого мотиву: з любови до Бога, з бажання Йому подобатися.

Хто хоче зростати кожного дня в християнській досконалості, мусить дати Божій ласці можливість впливати на свою душу. Хто піддасть себе дії Божої ласки, його любов буде зростати все вище і вище. І вкінці може дійти до таких висот, що та людина стане вільна від спокус чи розсіянь, що стараються відтягнути її від Бога.

Любов до Бога, зростаючи, поступово буде змінятися з недосконалої в досконалу й чисту. Діла людини будуть закрашені визнанням, що це Бог дав поміч їх учинити.

Такий стан душі — це не лише теорія чи побожне бажання. До такого стану душі можна (і треба старатися!) дійти. Але почати треба вже сьогодні, не завтра; зробити перший крок треба нині і продовжувати завтра. Треба почати з того, що кожного дня будемо жертвувати Богові всі свої думки, слова, вчинки, змагання, успіхи, неуспіхи, терпіння, прикрощі, одим словом, все, що день принесе. Деколи в час дня ми відновимо нашу пожертву. А Господь у час, який уважатиме для нас за найвідповідніший, піднесе нас на таку висоту любови, якої Він від нас сподівається і яка нам вповні вистачить.

Боже любови, Боже щедрости, хто був колинебудь щедріший для мене, як Ти? Куди не гляну, всюди бачу Твої дари; щонебудь роблю, вживаю Твоїх дарів. Що ж я «віддам Господеві за все, що Він мені дав»? Я знаю, що Тобі подобається, коли я буду старатися зростати у чистій любові до Тебе. Хочу це робити! Буду старатися краще користуватися Твоїми святими ласками, ніж робив досі. Хочу перерости себе; хочу з любови вдячности дорости до любови приязні з Тобою.

Тужу за тим днем, коли зможу жити лише для того, щоб Тобі подобатися. Вже з нинішнім днем починаю старатися, щоб усе моє і взесь я був піснею прослави Твоєї любови і моєї відповіді на неї: моєї любови до Тебе, моя любове!

КУТОК МОВИ

ТРОХИ І ДЕЩО

Є в українській мові «трохи» і «дещо», проте між цими словами «є помітна різниця», каже П. Горецький в останньому числі журналу «Українська мова і література в школі».

Останнім часом деякі автори вживають «модного» слова «дещо» там, де його ніяк не слід уживати. «Дещо» — це займенник (щось, щонебудь). Можна сказати: «Хочу вам дещо розказати»; «Багато дечого бачив». Деколи вживають «дещо» у значенні прислівника (небагато). Однак таке «дещо» може стояти тільки при іменниках. Напр.: «Заробив дещо грошей».

«Трохи» (прислівник, який має теж інші форми: трошки, трішки, трошечки, троньки), має куди ширше коло вживання. Можна казати не тільки: «Заробив дещо грошей», а теж: «заробив трохи грошей». При прикметниках, прислівниках і дієсловах можна вживати лише «трохи», а не «дещо». Отже: трохи сумний (не: дещо сумний); трохи ніяково (не: дещо ніяково); трохи побував (не: дещо побував).

БЛИЗЬКО І БІЛЯ

Названий вище мовознавець застерігає теж від «модної» плутанини між «близько» і «біля».

На означення місця кажемо: близька, біля, коло, край, при і т.д. Напр.: «Росла калина близько озера» (Словник Грінченка); «В таку добу... біля того гаю щось біле блукає» (Шевченко); «Коло млину, коло броду два голуби пили воду» (нар. пісня); «Край бережка, у затишку, прив'язані човни» (Глібів); «Три явори посадила сестра при долині» (Шевченко).

Коли говоримо про приблизну кількість вживаємо: «коло» або «близько», ніколи — «біля». Отже: «коло десятої години»; «працюю близько двадцяти років». Деякі автори — всупереч живій мові і мові українських клясиків — пишуть: «біля п'яти тисяч карбованців», «біля 60,000 слів» (у словнику) і т. інш.

Ще в 20-их роках проти такого помилкового вживання «біля» протестували мовознавці. «Це заперечення — каже П. Горецький — було і є правильним».

ГУРТОВІ ДОСТАВЦІ ДЛЯ
• Шпиталів • Інституцій
• Готелів • Кемп
• Мотелів • Парлорів краси
— ВСЬОГО —
• БІЛИЗНИ • БЛЕНКЕТІВ
• Простирал • Бедспредів
і інше.
J. H. HUNTER CO. LTD.
199 Water St. MU 4-5374
Vancouver 3, B.C.

NEW LIFE HERBS
Louis Low-On & Son., prop.
9664 Jasper Ave., 422-3270
Edmonton and Calgary
Chinese Herb Remedies for gastric stomach and heartburn, acne, pimples, eczema, rheumatism, asthma, sinus.

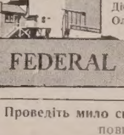

ОЗНАКА УСЛУГИ
Ваш агент Федерал Грейн радо поговорить з вами про такі речі:
Збіжжя — Насіння каш
Солодовий ячмінь — Хемічні добрива
Дібірний овес — Хемікалії
Оливні насіння — ріпак, насіння гірчиці
17
FEDERAL GRAIN LIMITED

Проведіть мило святковий сезон... відставивши повну квоту збіжжя.
Однак впевніться, що збіжжя, переховуване на вашій фармі, є
СУХЕ — ХОЛОДНЕ — БЕЗ ІНСЕКТІВ
З найкращими бажаннями для усіх в Новому Році
102
Поплатиться належати до Пайоніра
PIONEER GRAIN COMPANY LIMITED
REGINA WINNIPEG CALGARY

Скрипка або гітара є захоплюючим різдвяним дарунком для вашої дитини
Olson Music School
доставить вам скрипку або гітару перед навечір'ям Різдва.
Інструменти постачаємо з лекціями.
Музична освіта є досконалим різдвяним дарунком.
Olson Music School
9926 - 103 St. Ph. 439-8152, 422-4324

УВАГА! ФУТРА УВАГА!
ВЕЛИКИЙ ВИПРОДАЖ ФУТЕР І ЖАКЕТІВ
35% ЗНИЖКИ
Persian Lamb, Mouton Lamb, China Mink, Hudson Seal, Muskrat, French Seal.
БОФАЛО КОЖУХИ, яких ніхто, крім нас, не робить у Канаді
Пишіть за інформаціями, або зайдіть особисто до:
DOMINION FURRIERS
Union Bldg. 10021 - 102 Ave. — Edmonton, Alberta.
Phone GA 2-4386 Res. GL 5-3229
А. Колодка, власник

ЗАМОВТЕ НАСІННЯ ЗАВЧАСУ
Запас насіння пшениці Маніту, вівса Гарман, льону Норалта і ячменю Конквест є тепер добрий. Це відміни вищої якости й вони поможуть фармування зробити поплатнішим.
Замовте завчасу, щоб не зазнати розчарування.
Добре насіння не коштує — воно платить!
Searle Grain Company, Ltd.
182

За ширмою

Сучасний роман (48)

Бориса АНТОНЕНКА-ДАВИДОВИЧА

Він страшно заборгував матері, а мати мовчки, не вимагаючи собі нічого, вже йшла від нього в небуття. І тепер годі сплатити їй цей борг, годі одірвати від себе найкращий шматок і з радістю віддати його журно всміхненій матері... Отак, як віддала Жучка курячі потрухи своєму великому вже щеняті. І знову виринули в пам'яті материні слова, сказані тоді про Жучку: «Дивись, найкращий шматок понесла, що його охоче з'їла б і сама!..»

Так, Жучка понесла, а ось він не носив досі своїй матері таких шматків! Він навіть не знав, власне, — чим і як годується його бідна, хвора на рак стравоходу мати, тоді як їй потрібна була сувора дієта!..

Щось тверде підступило йому до горла й стало. Він підніс голову з подушки й став прислухатись, як дихає його мати. За ширмою і зараз було тихо. Пізній ущерблений місяць сумно заглядав крізь гілля до кімнати, і в його мертвому зеленавому світлі ще сумнішою виглядала кімната й речі в ній. Наче не тільки Олександер Іванович, а й мати вже відмежовується від них і незабаром покине цю кімнату назавжди. Розуміли й журилися...

І раптом надворі знову завила Жучка. Олександер Іванович здригнувся від внутрішнього холоду, що пройшов йому по спині, й звівся на ноги. І тоді ж за ширмою заворушилася мати.

— Не бий її, Сашку! — тихо попросила мати. — Це вона — по мені... — І глухо докінчила: — Тужить...

Знайомий материн голос видався зараз йому не таким, як завжди, а вже відчуженим, ніби він пролунав серед тиші не з-за ширми, а за тою останньою межею, яку вже ніхто назад не переступає...

Тверда грудка заворушилася йому в горлі, а до неї підкотилася друга, третя, і з грудей рвалось по-дитячому закричати:

— Мамо, мамусю, не вмирай!

Він доклав великого зусилля, щоб стриматись, і майже вибіг з кімнати.

У дворі недалеко дувалу, де стояла скринька на сміття, вила Жучка. Високо задерта догори собача морда ревно дорікала комусь. Він швидко йшов до неї через двір, і його тремтячі губи ще здалека шепотіли:

— Не треба, Жучко! Не треба ж так!

Коли він підійшов і навпочіпки присів проти неї, Жучка на хвилину замовкла. Тужно подивилась йому в лице, потім повернула голову вбік і знову жалібно заскавулила. Він обійняв її волохату шию і притиснув до своєї щоки. Здригаючись, як від плачу, Жучка невтишимо мотала головою, а він гладив рукою її спину й, благаючи, промовляв:

— Не треба ж, Жучко! Не треба, собачко!..

XXIV

Сьогодні Олександер Іванович лиш ненадовго зайшов до амбуляторії, щоб зробити вливання хлористого кальцію Назирі, бо все ж боявся доручити це Таскірі, і повернувся в свою кімнату. Він одсунув стулки ширми, щоб матері було світліше й легше дихати, і мати мовчки вдячно подивилась на нього стомленими очима. Сьогодні вона вже й не силкувалася підвестись із ліжка — хвороба таки остаточно підкосила її.

В першій кімнаті тихенько бавився Вася своєю гарматкою, наче й він розумів, що в домі сталося щось таке, коли галасувати не можна; Ніна Олександрівна бігала навшпиньки з кухні в кімнату й назад, шушукалась з кимось у сін-

двору, коли відчинялися двері, чути було розмірений шерхіт пили, дзвінке цюкання сокири й гортанну мову кількох чоловіків. Олександер Іванович, повертаючись з амбуляторії, бачив, як працювали в кутку двору теслярі, а крізь дверний отвір у напівзруйнованій стіні видно було мулярів з кельмами, що вимуровували всередині будинку породіль грубку. Це був перший день, коли жадана робота у дворі розгорнулась, нарешті, на всю широчінь, та це не принесло Олександрові Івановичу радости...

Той гострий біль, що, як скальпелем, розкраяв йому серце після приїзду Ходжаєва, розтопився й осів на душі важким шаром простиглого металю. Зовні Олександер Іванович видавався навіть спокійним, але його думка, його виснажена, змордована думка не могла заспокоїтись. Раз у-раз вона дохоплювалась і безсило чіплялась за всяку химерну можливість, щоб спростувати невблаганний діагноз і врятувати матір. Серцем він чув, що діагноз Ходжаєва — безпомилково слушний, та ні його серце, ні його мозок не могли погодитись, що тепер уже всі спроби, всі заходи — марні і неминучий кінець уже близько... І не стільки як лікар, скільки як звичайна людина, як син, він шукав хоч крихітки надії.

бити остаточних висновків, поки не з'ясовано все, поки не відкинуто всі інші можливості. Чому конче рак стравоходу? А може, чужорідне тіло в стравоході — риб'яча кістка, наприклад, яку мати непомітно проковтнула. До речі, взимку вони часто їли рибу... Може, якийсь незлоякісний новоутвір середостіння, що тисне на стравохід і спричиняє дисфагію. Може...

Він нишком поглядав на свою матір, і її худі, воскові руки, змарніле обличчя, на якому брижилась шкіра, підказували його серцеві: — Ні, це — не звичайна худезність, не якась анемічна виснага, це — занадто характерний вигляд ракової кахексії...

Та мозок і тепер конвульсійно хапався за тінь надії: «Припустімо навіть, що це ракова кахексія, припустімо, що це рак стравоходу, але хіба ж у нас нема багатьох прикладів чудового ефекту радикальної хірургічної операції?..»

І знову — не мозок з його знанням і досвідом, а — серце застерегло: добрі наслідки може дати тільки вчасно зроблена операція, тільки рано діагностований випадок...

І серце ладне було далі казати гіркі слова страшної правди: — А ти занедбав свою матір! Ти за роботою, за дружиною, за самим собою — забув про

Вісті з Ванкуверу

Дівчата Марійської дружини у Ванкувері. — Насередині: о. В. Гринишин ЧСВВ, о. В. Підскальний ЧСВВ, о. парох Б. Слобода ЧСВВ і о. І. Дзядик — духовний провідник Марійської дружини.

Відзначили 10-річчя Марійської дружини

Марійська дружина дівчат церкви Покрова Пресвятої Богородиці у Ванкувері, заснована 1956 року, відзначила врочисто 10-річчя своєї діяльности прийняттям у члени 15 дівчат.

Святочний день почався Службою Божою, на якій відповідали всі старші і нові членки Марійської дружини. Після Літургії дівчата співали релігійних пісень у честь Матері Божої. О 5-ій годині пополудні церква Покрова наповнилася вірними, які були свідками зворушливої церемонії: 15 дівчат, навколішках, обіцяли бути вірними членами Марійської дружини.

Молебень Пресвятої Богородиці правили: мондерський ігумен о. В. Підскальний, ЧСВВ, о. В. Гринишин ЧСВВ і о. Ісидор Дзядик ЧСВВ. Проповідь мав о. парох Б. Слобода ЧСВВ.

Увечері в Українськім Католицькім Центрі відбулася ювілейна вечеря і концертова програма. Бенкетом керувала голова Марійської дружини М. Никифорик. Бенкет почався молитвою, котру проказав о. Б. Слобода, потім дівчата співали Марійський гимн «Станьмо згідно». Привітальні промови сказали: п-і Кляра Кохан, перша голова Марійської дружини, п-а М. Прибиш, заступниця голови; п-а Л. Костичук і і п-а М. Гайдиловська від новоприйнятих членів; п. Т. Кошман, голова церковного комітету; п-і Т. Жарська, голова Апостольства молитви; п-і А. Тікач, голова відділу ЛУКЖ; суддя М. Бартман.

Головним промовцем був гість з Мондеру о. В. Підскальний, який заснував Марійську дружину у Ванкувері.

Духовний провідник Марійської дружини о. І. Дзядик висловив задоволення з діяльности організації. Нові члени належно підготовились постійною участю в лекціях катехизму протягом цілого року, — сказав він, складаючи бажання.

Потім дівчата співали релігійних пісень. Вечірку закінчено молитвою.

Управа Марійської дружини така: голова — п-а М. Никифорик; секретар — п-а П. Тирчак; модераторка — п-а І. Гаврилечко.

Бенкет для відзначення 10-річчя Марійської дружини у Ванкувері.

Вшановують піонерів

ВЛАДИКА НІЛ БУВ ПОЧЕСНИМ ГОСТЕМ

Окремим святкуванням українська католицька парафія Покрова Пресвятої Богородиці відзначила 75-річчя українського поселення в Канаді. Виявилось, що і в далекому Ванкувері багато наших піонерів: нараховано 92 особи.

Почесним гостем був Преосвященний Владика Ніл, який у співслужінні ванкуверських та сусідніх священиків правив урочисту Літургію і мав проповідь. Співав парафіяльний хор під керуванням молодого й талановитого диригента В. Шмигеля.

Зараз після Служби Божої, в Українському Католицькому центрі був ювілейний бенкет. Для піонерів призначено окремі почесні місця.

У привітальних промовах промовці вказували на історичний ювілей українського поселення в Канаді. 75 років минає з того часу, коли нога першого українського поселенця стала на вільній канадській землі. Згодом щораз більше українців, гнаних недолею, припливало до берегів нової, Богом благословенної країни, тут почати нове життя — нелегке, але вільне. Без належного знання мови нової країни та її звичаїв, борючись з великим недостатком, деколи й моральним пониженням, усі вони, незламні сини України, поволі вростали в канадський ґрунт, своїми руками, в поті чола, корчували дикі прерії Манітоби, Саскачевану і Алберти та покривали їх зразковими господарствами, фармами, Божими домами, рідними школами і культурно-освітніми організаціями.

Господарем бенкету був п. М. Пукіш. Привітальне слово сказав суддя М. Бартман, о. С. Курило та інші. Преосвященний Ніл у своїй промові дав огляд 75-річної історії українців у Канаді. Розвиток нашого життя в усіх його проявах і ділянках ми завдячуємо нашим невтомним піонерам, — сказав він.

Мистецьку програму виконували хор під керуванням о. Б. Слободи, танцюристи і оркестра рідної школи.

Слово подяки виконавцям та гостям сказав о. Б. Слобода.

Святкування організував комітет під проводом о. пароха Б. Слободи.

Крайовий з'їзд СУМ у Торонті

Делегатам Спілки української молоді (СУМ) Канади матимуть крайовий з'їзд у Торонті від 3 до 5 лютого.

На з'їзді виберуть нову головну управу і делеґатів СУМ на світовий з'їзд тієї організації молоді.

На цю пору головою крайової управи СУМ Канади є д-р М. Гута.

Новий архиєпископ в Оттаві

Оттавським архиєпископом призначений 52-річний єпископ Жозеф Орель Плюрд з Александрії, Онт.

Попередній оттавський архиєпископ М. Ж. Лем'є у вересні 1966 р. став апостольським нунцієм у Гаїті.

Новий ієрарх оттавської архидієцезії, уроженець Ню Бронсвіку, пройшов богословські студії у Галіфаксі, Парижі, Оттаві й Римі. В 1964 був висвячений на єпископа. До того часу був помічником єпископа Р. Бродера в Александрії. Коли той єпископ через вік (77 років) був звільнений від обов'язків, єпископ Плюрд став апостольським адміністратором Александрійської дієцезії.

Вісті з Едмонтону

Виступають діти парафії св. Юрія

Вітаючи Преосвященного Владику Ніла та гостей «парафіяльної просфори», яка почалась виступом дітей, о. В. Тарнавський сказав, що виступ дітей садочка є немаче запевненням, що перед українською спільнотою в Канаді є надійне майбутнє. Виховaна в рідному дусі дітвора, в пошані до рідної Церкви, чудового обряду, мови та традиції є запорукою, що наша Церква житиме далі своїм, вже віковою традицією, освяченим життям. І тільки за допомогою Церкви ми зможемо врятувати себе як українці — сказав священик.

Для нас старших — говорив о. Тарнавський — це найбільша радість, яку тільки можемо мати. Виховуючи наших дітей у вірності своїй святій Церкві і в любові до свого рідного обряду, закріплюючи їм знання рідної мови, ми виконуємо доручення нашого єпископату. В останньому посланні з приводу Христового Різдва наші єпископи так сильно підкреслили те, що бажанням самого Христа є, щоб Його божественне вчення подавалось кожному народові «в такій формі і таким способом, що найбільше споріднені з його культурою, звичаями і традицією і найбільше підходять слушним вимогам їхнього соціяльного і громадського життя».

«Просфора» парафіян церкви св. Юрія відбулася минулої неділі, 15 січня, в УНДомі. Почесним гостем був Преосвященний Владика Ніл. Висловлюючи задоволення з росту парафії св. Юрія, Владика запевнив, що молиться в наміренні парафії та бажає їй дальшого успішного розвитку.

Свято Христового Різдва — сказав Владика — дає нам окрему нагоду звернути увагу на значення родини, парафії, народу, які всі беруть свій початок у Божій волі, що призначив людину жити в спільноті.

Різдвяну парафіяльну гостину приготовили пані з Марійської дружини. Гостина почалась виступом дітей з парафіяльного садка під проводом виховниці п-і С. Тарнавської.

Господарем гостини був парох церкви св. Юрія о. В. Тарнавський, який склав подяку організаторам і гостям.

* * *

В тому ж УНДомі відбувся раніш, напередодні свята св. Миколая, Святомиколаївський вечір старанням рідної школи при церкві св. Юрія.

Імпреза, з участю великої кількости дітвори, почалась сценкою «Найкращий дар», що її приготовила вчителька рідної школи п-і С. Климкович.

Участь брали учні 7 кляси: Богдан Барабаш, Ірина та Тереса Вавринчук, Леся Варава, Маруся Калинська, Оля Кокорудз та Стефа Пухир. Ролю св. отця Миколая (його характеризував п. Ісай Чорновол), вдало відтворив п. І. Гурба, а ролю ангелів — Маруся Дворницька, Ірина та Тереса Вавринчук.

Дві години "небесний гість" роздавав дарунки дітям, повчаючи, щоб молились Богу, шанували батьків, любили свою Церкву та рідний обряд, учились рідної мови та зберігали рідні звичаї. Це все — говорив він — Богом дані нам духові дари, і наш обов'язок — шанувати ці народні добра. Цей обов'язок є водночас християнською чеснотою, приказаною нам великою заповіддю любови.

Г. САЛЕВИЧ,
голова відділу ЛУКЖ

Уп'яте вибрана на голову відділу ЛУКЖ

На загальних зборах членів ЛУКЖ парафії св. Василія в Едмонтоні п-і Галю Салевич вибрано вп'яте на голову того відділу жіночої організації.

Збори відбулись 10 січня в авдиторії школи ім. св. Антонія.

До управи входять пані: К. Гарапнюк — перша заступниця, Дж. Кобітович — друга заступниця, Н. Мельник — третя заступниця, М. Козяк — секретар (вибрана вдруге), І. Середа — скарбник, И. Виниик і Є. Кошка — кореспонденційні секретарі, М. Вінтерс — пресова референтка.

Відділ ЛУКЖ парафії св. Василія має тепер 157 членів. Голова відділу Г. Салевич є також головою єпархіяльної управи ЛУКЖ.

Святомиколаївський вечір у парафії св. Юрія: св. Миколай (Ів. Гурба) і ангели (М. Дворницька та Ір. Вавринчук).

Фотостудія: «Алберта»

STARKO AGENCY

АСЕКУРАЦІЯ: від вогню, авт, троків, від крадіжі бонди для контракторів, особиста відповідальність, життєва асекурація.

10168 - 100 Street, Edmonton, Alberta
Phone: GA 2-4821, Res.: GR 7-5593
Nick Starko, Mgr.

ВИНАЙМАЄМО НОВУ ПАРАФІЯЛЬНУ ГАЛЮ
на родинні і громадські імпрези

Приготовляємо весільні прийняття по приступних цінах.

Парафія св. Володимира в Каллер (Едмонтон)
12726 — 119 стріт. Телефон: 455-5425 або 479-3654

Приємно проведете час та покріпитеся смачними стравами в модерному й гарно урядженому
РЕСТОРАНІ І ДАЙНІНГ ЛАВНДЖ
КАРПАТІЯ
10266 - 97 Стріт, Едмонтон, Алта. Тел. 424-1213

Поручає своїм Шановним Гостям великий вибір канадських та европейських страв та різнородних напитків. Винаймаємо наш ресторан на весілля, ювілейні прийняття та інші гостини.

УПРАВА РЕСТОРАНУ "КАРПАТІЯ"

ПАЧКИ ДО ЕВРОПИ І АЗІЇ

Найстарша висилкова фірма на Західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва.
Висилаємо теж різні машини, виготовлені в СССР, як самоходи, мотоциклі, холодільні, телевізори та багато інших речей.
Оплата за висилку пачки з Англії 8.50 дол., без різниці, чи пачка коштує 40.00 дол. чи 300.00 дол.

Лаврин

Overseas European Trading Co

Tel. GA 4-6860 — 9753 Jasper Ave, Edmonton Ata.

Родина музик

БАТЬКО НАПИСАВ ОПЕРУ, СИНИ КОНЦЕРТУЮТЬ

Композитор Антін Рудницький, 65 років, який живе в ЗДА, закінчив оперу «Анна Ярославна», а два його сини останнім часом дали низку успішних концертів.

В основу опери «Анна Ярославна» покладено історичний факт одруження дочки великого князя Ярослава Мудрого з французьким королем Генрихом І. Віршоване лібретто опери на три дії написав Леонід Полтава.

Піяніст Роман Рудницький, син композитора, є наймолодшим з 175 професорів у передовій американській музичній школі університету Індіяна. Він виступав недавно в різних містах Европи й Америки.

Його брат Доріян, якому тепер 22 роки, є надійним солістом. «Маямі Геральд» цими днями приніс похвальну рецензію на концерт Доріяна Рудницького, назвавши його мистцем, за яким треба буде уважно далі слідкувати.

---

469 ВИБОРЧИХ ОКРУГ

Українську ССР, де мають відбутися вибори до Верховної Ради сьомого скликання, поділено на 469 виборчих округ.

«Указ» про новий розподіл опублікований у «Радянській Україні» 12 січня.

З НОВИХ ВИДАНЬ

ДЛЯ ДІТЕЙ

Л. Полтава. Живі забавки. Поема для дітей. Видавництво СУМ. Ціна: 50 центів.

Вірш про ялинку та кольорові ілюстрації призначені для дітей перших кляс рідної школи. Текст написав Л. Полтава, ілюстрації виконали Г. Різник і П. Сидоренко.

ДЕ ЩО КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Щопонеділка о 10 год. веч. з французької радіостанції — релігійна програма Централі.

Неділя, 22 січня:
о 2.30 в Ювілейній авдиторії — великий концерт для відзначення річниці 22 січня.

Неділя, 29 січня:
сходини гуртка книголюбів у домі п. М. Вовк, 11436 - 94 вул.

о 8 год. веч. в УНДомі різдвяний концерт жіночого хору ОЖ ЛВУ і Юнацтва СУМ.

Тепер
Air Canada
джетовики завезуть
вас з Монтреалу
до Москви!

Чи це краєвиди, що хочете побачити, або люди й місця, які ви залишили вдома, Ейр Кенада, у спілці з Аерофлот, оферує вам єдину услугу літаком з Північної Америки до Совєтського Союзу.

І лише Ейр Кенада може завезти вас з будь-якого із 35 канадських міст до Москви без пересідки на іншу лінію.

Кожного вівтірка велетенський **Air Canada DC-8** чекає в Монтреалі, щоб зазвезти вас швидко до Москви, а кожної суботи на **Aeroflot TU-114**.

А звідти вигідні получення завезуть вас швидко додому, до вашого кінцевого місця призначення.

Чи не будете почувати себе добре, якщо бодай на короткий час поїдете до дому? Зверніться до Ейр Кенада або вашого прогулькового агента, як тільки захочете їхати.

AIR CANADA

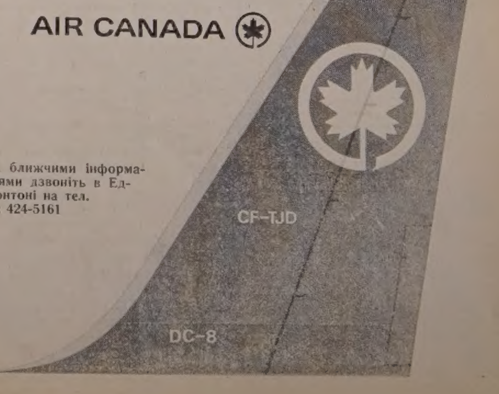

За ближчими інформаціями дзвоніть в Едмонтоні на тел.
ч.: 424-5161

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик
Видає Спілка "Українські Вісті" під адресою:
Member Canadian Weekly Newspapers Ass'n
Published every Thursday by
Ukrainian News Publishers Limited, 10967 - 97 Street, Edmonton, Alberta.
Телефон 422-5708 Phone
Річна передплата в Канаді $4.00 Yearly Subscription in Canada $4.00
Поза Канадою $4.50 Outside Canada $4.50
Зміна адреси: 10 центів
Видавнича спілка не відповідає за оголошення
"Authorized as second class mail by the Post Office Department, Ottawa, and for payment of postage in cash".

П'ятниця без тривоги

П'ятниця чи — точніше кажучи — піст у п'ятницю далі викликає деякі неясності. Однак для тривоги, здається, нема підстав.

Піст є одним з виявів і засобів покаяння, до якого кожний християнин зобов'язаний. І піст завжди був і завжди буде в Церкві. Проте форми посту мінялись і будуть мінятись. У наші дні зміну принесла апостольська конституція Папи Павла VI «Покайтеся» з 7 лютого 1966 року. У тому документі Папа пригадує, що не тільки постом християнин може і має виявляти своє покаяння, а також добрими ділами і молитвою. Як піст, так добрі діла й молитва є зовнішнім об'явом внутрішнього покаяння. І саме від внутрішнього покаяння залежить вартість покаяння зовнішнього.

Папська конституція була оголошена не на те, щоб покаяння обмежити, а на те, щоб його пожвавити і зробити особистою справою християн-католиків. З уваги на великі зміни в умовах сьогочасного життя, Папа дозволив єпископським конференціям окремих країн обмежити дотеперішні форми посту. Хай вірні, завжди обов'язані до покаяння, відтепер мають більший вибір між різними формами покаянних діл.

На підставі папського документу римо-католицькі ієрархи деяких країн, напр., Канади і ЗДА, дали своїм вірним дозвіл їсти м'ясні страви в п'ятницю, пригадуючи їм обов'язок іншим способом виявити християнське покаяння. Ця пригадка, здається, не дійшла до загального відома. В газетах появились вістки, що католики вже покинули рибу і взялися до м'яса — та й годі. Правда, в церковних часописах появились додаткові роз'яснення про правильне розуміння зміни посту, одне досить поширене непорозуміння, здається, ще триває в багатьох людей.

Зміняти форми посту — за папським документом — можуть спільно ієрархи латинського обряду окремих країн. Щодо вірних східних обрядів, то право робити зміну застережене патріярхові або верховній владі всієї Церкви даного обряду.

Верховний архиєпископ Української Католицької Церкви в «Благовіснику» (ч. 2-4, 1966) оголосив «Постанову», за якою тільки п'ятниця є днем обов'язкового посту для українців-католиків. Ясна річ, що діти, хворі і старі люди звільнені від посту взагалі. Рішення в справі посту (з усіма подробицями) чотири ієрархи наших епархій Канади подали до відома вірним («заява» була опублікована в «УВ» 28 вересня). Коли римо-католицькі єпископи Канади оголосили своє рішення в справі посту в п'ятницю, речник нашої ієрархії заявив, що вірних українського обряду в Канаді далі обов'язує «Постанова» верховної влади Української Католицької Церкви. Якщо компетентна влада зробить ще якусь зміну, то це буде оголошене.

У ЗДА у грудні минулого року три українські католицькі єпископи зробили «рішення в справі посту», дозволяючи їсти м'ясні страви в п'ятницю. Газетні вістки, що прийшли до Канади із ЗДА, де в кого викликали невдоволення, де в кого — інші здогади, які — як тепер виявляється — були безпідставні.

Трохи завинили тут газети, починаючи від філядельфійської «Америки». В тій газеті (20 грудня) на першій сторінці вміщено вістку п. з. «Українські владики видали рішення в справі посту». Кажеться там таке: «Вслід за рішенням католицького єпископату в різних країнах, появилося рішення українського католицького єпископату ЗДА, підписане в неділю, 11 грудня... Нові приписи щодо посту, згідно з конституцією Св. Отця Папи Павла VI «Пенітеміні» (Покайтеся), є такі: хто не може чи не бажає постити в п'ятницю, може їсти м'ясо й не буде обтяжений гріхом. Винятками є перший день Великого посту, п'ятниці в Великому пості, Страсна п'ятниця, навечер'я Різдва і празника Богоявлення та празники Воздвиження Чесного Хреста й Усікновення голови св. Івона Хрестителя. У перший день Великого посту й у Велику п'ятницю не вільно споживати молочних страв».

«Владики — повідомляла «Америка» — доручають зберігати традиційний піст кожної п'ятниці», однак стислий обов'язок постити в п'ятницю є тільки в час Великого посту.

Філядельфійський щоденник, на жаль, вмістив досить плутану вістку. Папська конституція «Покайтесь» виразно каже, що ієрархи східних обрядів, навіть ієрархи окремої країни, не можуть міняти законів про піст. Це може робити тільки верховна влада цілої Церкви даного обряду.

Чи наші ієрархи в ЗДА зробили «незаконне рішення» і вчинили «самовільний вилім»? Ах, ні! Якщо когось непокоїли такі тривожні думки, хай читає останнє число філядельфійського «Шляху» (15 січня), де вміщений офіційний текст рішення трьох наших ієрархів у ЗДА. Вони згадують папський документ, але потім новодять рішення «Постанови» з «Благовісника» Верховного архиєпископа. Ця «Постанова» — кажуть вони — «залишила за Владиками, парохами і сповідниками право уділяти в потребі ширших звільнень у дусі обряду». І саме на цій підставі дано тепер звільнення вірним наших епархій у ЗДА.

Не тільки єпископи, а й священик — за «Постановою» Верховного архиєпископа — може давати ширші звільнення (не тільки кільком особам і не тільки на один раз). Ієрархи у ЗДА дали тепер дуже широке звільнення, а саме — всім, що «з різних причин не зможуть чи не схочуть зберігати посту в п'ятницю». Як кожен бачить, нема тут ніякого загального скасування посту в п'ятницю; є тільки дуже широке звільнення, і то на підставі «Постанови» верховної влади нашої Церкви.

Рішення трьох ієрархів у ЗДА не є ніяким «виломом»; навпаки, їхній документ виразно визнає верховну владу Блаженнішого Йосифа в справах обряду.

Руйнація пам'яток

Пам'ятки української історії й культури дуже муляють очі московському режимові та його ставленикам в Україні, і таки в підсовєтській пресі більше разів озивались голоси протесту проти руйнації давніх і, на жаль, безборонних свідків минулого України.

В «УВістях» 5 січня, наприклад, подано огляд статті Наталі Петрової, яка в журналі «Україна» описала варварське нищення історичних пам'яток у Чернігові. З інших міст теж доходили подібні тривожні голоси. Щоб показати, що «щось» робиться в цій справі, наприкінці грудня в Києві відбувся установчий з'їзд «Українського добровільного(!) товариства охорони пам'ятників історії та культури». До речі, про це добровільне товариство вже говорили півтора року тому, а установчий з'їзд відбувся аж тепер. На голову товариства обрано історика проф. К. Дубину.

Коли охороною історичних пам'яток України мусить займатися «добровільне» товариство, то виходить, що більшовицька влада досі належно цією справою не займалася. І далі не хоче належно займатися. Хай «добровільне» товариство охороняє історичні пам'ятки. Партійні наглядачі дали ясні вказівки, як це робити.

Центральний комітет комуністичної партії України вислав привітального листа, де кажеться, що нове, товариство створюється «з метою активного сприяння державній охороні скарбів національної культури» і що його завданням, крім «пропаганди історико-мистецьких знань», має бути «популяризація здобутків комуністичного будівництва» і «виховання радянських людей в дусі радянського патріотизму та інтернаціоналізму». Духом націоналізму, отже, віє від українських історичних пам'яток. І охороняти їх треба тільки обережно, з окремим «виховним» пляном.

Зовсім виразно про цю «виховну обережність» говорив проф. Дубина, директор Інституту історії АН УССР. Роз'яснюючи програму діяльности «добровільного товариства», він сказав, що «крім охорони, вивчення і пропаганди вже існуючих пам'ятників, члени товариства мають брати участь у спорудженні нових пам'ятників, які відображатимуть пафос комуністичного будівництва, героїку наших днів».

Такі ж були виступи й інших промовців. Київська «Літературна Україна» (23 грудня) дала ось таку характеристику установчого з'їзду: «Особлива увага зверталась на необхідність охорони, впорядкування і будівництва пам'ятників, що відбивають перемогу великої жовтневої соціялістичної революції, пафос комуністичного будівництва, боротьбу радянського народу за свободу і незалежність нашої Батьківщини». Нові пам'ятники, отже, мають бути пам'ятниками радянського народу і «нашої Батьківщини», себто Советського Союзу.

Плян будови нових пам'ятників є насправді дальшою руйнацією чи принаймні спотворенням історичних пам'яток України досі ще не знищених...

ПОТРЕБА, МОЖЛИВОСТІ ТА ФОРМИ ДІЯЛОГУ МІЖ КАТОЛИКАМИ І ПРАВОСЛАВНИМИ (2)

ТРУДНОЩІ РОЗМОВИ

Олег ШТУЛЬ-ЖДАНОВИЧ

Цілий ряд справ сьогодні перестав бути «табу». В Католицькій Церкві йдуть дискусії над тим, чи Захід не скривдив Сходу. Чи не перенаголошено в Римській Церкві структурального моменту, чи не піднесено його понад духовий, що є перебільшений у Церкві східній. Тільки доказом нашої незрілости можна вважати факт, що досі цю проблему дискутувалося в полеміці, а не в бажанні знайти потрібну рівновагу й гармонію, яка лежить в основі кожного твору Творця.

Це справа саме діялогу, на потребу якого було моїм завданням вказати. Які ж є можливості почати такий діялог, який досі не почався?

I

Не зважаючи на все сумне минуле між православними й католиками, не зважаючи на війни й ворожнечу, палку полеміку, протягом останніх бодай ста років помічається велика туга християн до церковної єдности. Рішаючим чинником у цьому відношенні, на нашу думку, була індустріялізація минулого століття, яка дала незвичайні атути в руки раціоналістів, породила позитивізм і властиву минулому століттю віру у всесильність розуму, що потягнуло за собою заперечення ваги надприродних чинників. Ця віра у всесильність розуму батогом підстьобнула хвилю атеїзму, підсилюваного марксизмом. Релігія стала під важкі удари, й у християн зродилося почуття потреби єдности зусиль для боротьби зі злом безвірства, а з тим і до з'єднання роздертої нерукотворної ризи Христа.

Але людські слабості перешкоджали, щоб з туги зродилися конкретні зусилля до з'єднання. І Рим, і Москва стояли на силових позиціях, плекали надії на перемогу, на підпорядкування, а не на діялог для знайдення спільного знаменника у вселенськості, не на зусилля, щоб розбудувати те, що нас лучить так, щоб воно затемнило те, що нас ділить. Та наше століття стало свідком незвичайних переворотів: з революцією 1917 р. була розбита Російська Православна Церква, що була лідером Східніх Церков і тримала в неволі Православні Церкви поневолених Москвою народів. Тоді знову ослабло бажання єдности, бо здавалося, що послаблені й розбиті Православні Церкви не мають вже іншого виходу, як або вмерти, або підпорядкуватися Римській Церкві.

Та ось прийшла друга світова війна, а у висліді її десятки мільйонів католиків опинилися в такому положенні, як православні після 1917 р. Москва вирішила використати рештки Російської Церкви для своїх політичних цілей і ця почала відновлювати своє лідерство над православними Сходу. Неймовірно зросло безвірство, божевільні переміни внесли ще більше замішання в людські уми й кожному віруючому ставало ясно, що було злочином не шукати способу зміцнити шляхом єдности, чи бодай наближення, християнського табору, посилити проповідь Божої правди.

Та ніякий діялог не починався. Спроби розмов на форумі Всесвітньої Ради Церков були затемнені участю представників Католицької Церкви. Величезні зрушення викликало проголошення Папою Іваном XXIII наміру скликати Вселенський Собор з метою на ньому поставити й питання єдности Церкви. І тоді почалися діялоги між католиками й протестантами, навіть між католиками й православними, але не між українцями.

II

Чия в тому вина — не будемо тут розтрясати цього питання. Але на мою думку, вина завжди більша по стороні сильнішого. Немає ніякого сумніву, що сильнішою стороною є католицька, бо українців-католиків у вільному світі, де той діялог може бути відритий і плідний, більше, вони краще організовані, більш дисципліновані. Але тієї ініціятиви не було.

А була атмосфера. Пригадую собі дискусію на цю тему в рамах Українського Академічного Товариства в Парижі. Покійний о. протопресвітер В. Вишневський, людина, що все життя своє провела на війні з католиками, з глибоким переконанням говорив про історичні події — проголошення скликання Собору з наставленням на проблему єдности Церкви. Говорив із захопленням про історичність постаті Папи Івана XXIII, який уже змінив атмосферу відносин між католиками й православними, хоч і не на українському грунті. Говорив він про можливості осягнення великої мети єдности Церкви, вказуючи на те, що догматичні розходження властиво не такі й великі; поза «Філіокве», є два догмати, які різнять Церкви, але вони доволі недавно ухвалені й про них можна говорити. Що ж до першенства Римського єпископа, то й це справа до вияснення. А треба сказати, що покійний не був єдиний з цими думками.

Яка ж була ініціятива з боку українських католиків? Українські католицькі Владики, майбутні Отці Собору, замість добитися у відповідних установах запрошення українських православних Владик на Собор, видали 1959 р. послання до своїх вірних, в якому на адресу Української Православної Церкви знаходимо тільки те, що могло закрити двері до діялогу: заклик — приходьте до нас, а ми милосердно простимо вам і приймемо. Це було доливання оливи до вогню, що пригас і відразу ж пригадалися часи Івана Вишенського. Православні Владики, зібравшись у Вінніпегу, заявили подібне: зірвіть з Римом, вертайтеся на лоно української нації і автокефалії. Коли б наші вороги хотіли не допустити до діялогу, то не могли б придумати кращого способу зіпсувати нагоду й атмосферу для відкриття діялогу між братами, яким так по суті близько до себе.

III

Але те, що лежить на лінії Божої волі, таки не погасне. І сьогодні можливості діялогу з'явилися знову, під них підведено солідну базу, яку слід розбудувати й, борони, Боже, не зіпсувати якимсь необережним кроком.

Устами Папи Івана XXIII і Павла VI Католицька Церква врочисто заявила, що готова й на себе взяти вину за розподіл Церкви. Вага цієї заяви в тому (говорю тут як православний і вважаю це доцільним, щоб ми себе зрозуміли в ім'я майбутнього), що вже мова про розлам у Церкві, не про єресь. Мова про те, що Церква розділилася в силу певних історичних умовин, які минули, а не що ми відірвались від Церкви, зраджуючи її, попадаю-

(закінчення на 5 стор.)

ДО РІЧНИЦІ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТИ

«В українську державність ми віруємо, в її неминучість ми переконані. Для нас вона є до певної міри живою реальністю, бо ідеї ми носимо в серці, бо її духом і її потребами овіяне наше життя».

«Справа здобуття Української Держави — це справа цілої нації української, а не якоїсь кляси її чи партії, от через що порозуміння, согласованість усіх чинників громадянських і співпраця їх є умовою, без додержання якої ми мети своєї державної не досягнемо... Наша сила в єдності, а порука успіху наших змагань в державній слухняності».

«Коли б там, на Україні Великій, відчули розбіжність політичної думки серед нашої еміграції, брак єдиної волі в праці цілого громадянства на чужині, то це боляче відчула б наша нація і гостро засудила б нас за нашу дріб'язковість та малий розум в справах великої і державної загальнонаціональної ваги».

ДОБРА ПОКУПКА. — Торонтський торговець мистецькими речами Гаркорт Симс купив за 25,000 долярів картину Рубенса, яку оцінюють на 300,000 долярів. Картина флямандського маляра походить з 1630 року.

БІЧНА АНТЕНА

В ЧОМУ ПРОБЛЕМА?

Питання української мови «набрало великої і заслуженої ваги» — каже торонтське комуністичне «Життя і слово» (16 січня), згадуючи недавній з'їзд письменників України.

І не тільки в Україні люди журяться долею своєї мови. «Це, до речі, не є проблема однієї республіки. Ця проблема є в усіх радянських республіках».

Щоб дати читачам авторитетне вияснення проблеми, що існує в усіх республіках СССР, торонтська газета передрукувала з «Комуніста» статтю Г. Ломідзе, який запевняє, що саме в СССР нема ніякої проблеми. Скрізь є гармонія «інтернаціонального і національного». Національні тривоги можуть бути і бувають за умов капіталізму. В СССР їх не може бути і, очевидно, нема.

Отже, проблема в тому, що там кажуть, що взагалі нема проблеми.

ЧИЄ ВЧЕННЯ?

Керуючись безсмертним ученням Леніна, комуністична партія Совєтського Союзу йде від перемоги до перемоги, каже постанова КПСС від 4 січня «Про підготову до 50 річчя великої жовтневої революції».

Протягом 50 років не тільки створено «велику соціялістичну промисловість», але також здійснено «ленінський плян співпраці села(!)». Крім того, здійснено «культурну революцію(!)», і тепер «Совєтський Союз перебуває на самому переді(!) боротьби з імперіялізмом».

Вивчивши Леніна, КПСС — як виходить — бере лекції також у Мао Цзе-дуна.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Відносно секції 3 (1), The Public Contributions Act, Chapter 72, Revised Statutes of Alberta:

"Ніяка організація (особа, товариство осіб, або корпорація) не може вести кампанії, щоб здобути фонди на добродійні цілі, якщо не має на це дозволу."

"Добродійна ціль" включає всяку милосердну, філянтропійну, патріотичну, артистичну, атлетичну, відпочинкову або громадську ціль і всяку іншу ціль, що має завдання висувати або забезпечувати публичні услуги.

Докладніші інформації і форми на аплікацію можна дістати по адресі: The Department of Public Welfare, Executive Building, 109th Street and Jasper Avenue, Edmonton, Alberta.

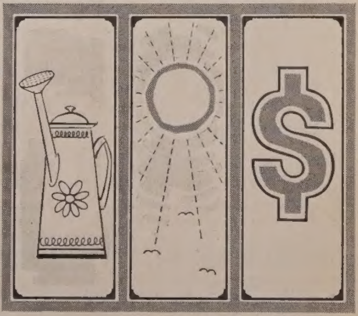

Що треба зробити, щоб забезпечити **ріст** малого підприємства?

Запитайтеся управителя Скошія банку.

Він усе знає про малі бизнеси. Він, так само як ви, регулярно зустрічається з бизнесменами. Він цікавиться їхніми справами, дає їм поради і допомагає там, де заходить найбільша потреба. Він може вам допомогти теж. Якщо ви плянуєте починати бизнес чи потребуєте додаткових фондів на перенесення чи поширення, управитель Скошія банку дасть вам усі інформації про торговельні умовини та знайде відповідь на більшість питань, які ви йому поставите — поговоріть з ним цього тижня.

Scotia BANK
THE BANK OF NOVA SCOTIA
SBL 3-65

Богослуження: січень — лютий

Гр.	Юл.	Дні	Юліянський календар	Григоріянський календар
22	9	Н	по Просв.	Бл. Сина
23	10	П	Григорія Ниського	Климента священ.
24	11	В	† Теодосія преп.	Псенії преп.
25	12	С	Татіяни мч.	† Григорія Богослова
26	13	Ч	Єрмила і Стратоніка мч.	Ксенофонта преп.
27	14	П	Отців у Синаї і Р. уб.	† Перен. м. св. Ів. Зол.
28	15	С	Павла і Івана преп.	Єфрема преп.

АЛБЕРТА

о. Д. Базюк
P.O. Box 10, High Prairie
22. — Піс Рівер 10.30; Гай Прері год. 2
29. — Форт Вермиліон год. 10.30

оо. Василіяни
Box G, Mundare
22. — Чипмен
29. — Гілярд Св. Івана

о. Д. Гнат
P. O. Box 68, Glendon, Ph. 635-3741
22. — Еннав год. 10.30. Пополудні — благосл. домів в Еннав і в Боннивилі
29. — Боннивил год. 10.30

о. М. Головатий
Camrose, 4703 - 46 Ave. Valley Crest Apt., suite 102 Ph. 672-5378
22. — Кемровз 8.30 рано; Гей Лейкс 11.00 рано
29. — Кемровз 8.30 рано; Равнд Гіл 11.00 рано

о. Т. Гурко
P.O. B. 8, Radway, Ph. 736350
22. — Смокі Лейк, ЛУКЖ (мітинг 8 веч.)
29. — Смокі Лейк — параф. річний мітинг 8 веч.

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton Ph. GA 4-1472
22. — Восток св. Михаїла
29. — Лемонт

о. О. Захаріясевич
Box 160, Redwater, Ph. 735-3953
22. — Редвотер 10.30 рано
29. — Редвотер 10.30 рано
30. — Редвотер 9 рано

о. П. Іванець
6036 - 105 B. St., Edmonton Ph. 434-8279
22. — Стар
29. — Скаро
Всюди 9 год. Утр.; 10.30 Сл. Божа.

о. Б. Каричек
Box 502, Hines Creek
22. — Ферв'ю 10.30 в костелі
29. — Ройс 10 (мітинг)
30. — Гайнс Крік
2 лютого — Стрітення — Ройс 10
5. — Ройкрафт 10; Гренд Прері 1 попол.

о. Б. Ложинський
Box 215, Holden, Ph. 104
22. — Коперник
29. — Голден-місто
30. — Лейзленд
Всюди 9.30 Утр. або Всен.; 10.30 Сл. Божа

о. П. Литвин
Two Hills, Ph. 657-2345
22. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ год. 10.30
29. — Ту Гилс год. 9; Плейн Лейк год. 10.30
30. — Новий Київ год. 10.30

о. П. Петришин
Box 391, Athabasca, Ph. 6752593
22. — Росінгтон
29. — Атабаска

о. Б. Снігурович
11219 - 58 St., Edmonton Ph. 479-3745
22. — Чергіл Сл. Божа, водосвяття год. 10; Рочфорд Брідж год. 2 попол. Порд. відвідини по хатах.
29. — Вайлдвуд 10 год.; Мелвіл 2 год. попол., по Сл. Б. загальні збори

о. К. Стангрет
Box 322, Vilna, Ph. 636-3543
22. — Давнінг (по Сл. Божій водосвяття)
Відвідини парафіян: Спедден і Сокаль 19 - 21, Давнінг і Стрий 22 - 24, Вільна — 25, Белліс — 26).

о. Р. Стародуб
Box 227, Innisfree, Ph. 592-3804
22. — Менвіл 10.30
29. — Філеліті 10.30
5 лютого — Левой 10.30

о. І. Черкавський
Box 141, Derwent, Ph. 948-3730
22. — Дервент (8.30); Верміліон (10.30)
29. — Дервент (8.30); Нортерн Велі (10.30)

САСКАЧЕВАН

о. Б. Бачинський
922 108 St., North Battleford Ph. 445-2731
22. — Норт Бетлфорд
29. — Норт Бетлфорд

о. М. Буда
Box 208, Vonda, Ph. 47
22. — Вонда 10.30
29. — Смате 10.30
5 лютого — Вонда 10.30

о. С. Гарванко
Box 103, Krydor, Ph. 40
22. — Блейн Лейк (з водосвяттям)
29. — Орлів (з водосвяттям)
5 лютого — Блейн Лейк

о. П. Гардибала
Box 37, Norquay, Ph. 41
22. — Норквей 8.30; Гаєс 10.30
29. — Норквей-ф. 10; Глен Елдер 1 попол.
30. — Норквей 8.30

о. А. Пакош
751 - 14 St. W. Prince Albert Ph. 763-3645
22. — Міт Парк
29. — Міт Парк
5 лютого — Самбург

о. В. Фляк
Box 310, Hafford, Ph. 37
22. — Гефорд 9.30; Алтікейн 11.00
29. — Гефорд 10.30

о. А. Хоружний
Box 111, Alvena, Ph. 10
22. — Ланівці
29. — Алвена-фарми

о. М. Шевчук
Box 254, Montmartre
22. — Гренфіл 10.30; Момарт 8.30 рано
29. — Кендіяк 9 рано; Момарт 10.30 рано
5 лютого — Дайсарт 10 рано; Момарт 7 веч.

о. С. Юник ЧСВВ
Box 1375, Melfort, Sask.
22. — Бруксбі год. 10.30
29. — Гронлід 10.30; Мелфорт 7.30 веч.
5 лютого — Мелфорт год. 10

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ

о. І. Макух
1112 Caledonia Ave. Victoria, B.C., Ph. 384-6006
22. — Вікторія год. 10 рано
29. — Вікторія год. 10 рано
30. Трьох Святителів — Вікторія 9 рано; 7 веч.
2 лютого — Стрітення — Вікторія 9 рано; 7 веч.
5. — Вікторія 10 рано; Порт Алберні 5 попол.

о. Б. Лисак ЧСВВ
1213 Falls Street, Nelson, B. C. Tel. 352-3623
22. — Кренбрук
29. — Нелсон і Трейл

Sterling Memorials Ltd.

8503 - 118 Ave.
EDMONTON, ALTA.

Peter Kokolski, Manager
Фабричні ціни

УКРАЇНСЬКИЙ ПОХОРОННИЙ ЗАКЛАД

★

найнижча ціна
найкраща
обслуга

ЗВЕРТАЙТЕСЬ ДО НАС З ДОВІР'ЯМ

★

М. Панилик — управителі — М. Пасемко

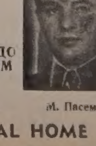

PARK DALE FUNERAL HOME

ST. PAUL — PHONE 645-3902 — ELK POINT — RADWAY

ТРУДНОЩІ РОЗМОВИ МІЖ КАТОЛИКАМИ І ПРАВОСЛАВНИМИ

(закінчення з 4 стор.)

чи в схизму, рвучи Тіло Христове.

Це величезний крок на шляху до нав'язання діялогу. Дальшим кроком повинно бути усунення з обігу слова «нез'єднані брати», бо це викликає відразу ж пляму, що ми відірвалися, коли ми цієї вини за собою не чуємо, і перерішення, що єдність має статися шляхом нашого приєднання до Католицької Церкви, коли шляхи Господні не відомі ще нікому і коли наголос Собору на розбудові елементу вселенськости Церкви відкриває зовсім нові горизонти.

Сьогодні відомі вже зміни, що заходять у Католицькій Церкві, які відкривають неймовірні можливості в структуральному й богословському відношеннях. Ця сесія Собору (друга — «УВ»), а може, ще більше чергові, а ще більше інтерпретації вже введених змін, міняють оптику багатьох проблем. Дефініція Церкви буде рішальною, зміна ролі єпископів принесе багато вияснень, піднесення ролі вірних, взагалі наголошення Собором проблеми милосердя, формула «Церкви покори», «Церкви бідних», заява Папи Івана XXIII про респектування Богом створених «нових взаємин між людьми» — все це відкриває нові обрії. Гріхом було б пересуджувати справи, вживаючи старих формул, які виявили свою нездатність полагодити проблему єдности протягом тисячі літ.

Але це важливіше те, що сьогодні відомо, що наші брати греко-католики витягнули вже деякі висновки з цих змін, і то такі, які дають певність, що будуть витягнені дальші.

IV

Вітаючи від імени громадянства Преосвященного Кир Володимира, екзарха для українців-католиків у Франції, я мав відвагу висловити думку-прохання: щоб він, як представник Церкви, був чинником надрядним, був репрезентантом вищої справедливости, незалежної від людських і злободенних пристрастей, бо це нам потрібне серед того незрівноваження, яке випливає з ненормальности відносин, у яких ми живемо, як нарід бездержавний. І найбільшим святом для мене був день, коли я отримав для друку в часописі, що його редагую, Пастирське Слово Кир Володимира, в якому він, не шукаючи популярности, ставить проблему співпраці і співжиття між українцями греко-католиками й православними.

Не маю сумніву, що це не індивідуальний вчинок, що це становище українського греко-католицького єпископа, а тим і єпископату, як частини Католицької Церкви. Є це свіжий голос, подув свіжого вітру в нашій історії, в затухлій атмосфері тісного еміграційного закутка. Цей вітер відкриває вікна й двері нарозтіж, прочищує атмосферу, віє озоном, кладе підстави під діялог. Говорить бо це Пастирське Слово про Церкву Христову, а не про Церкви, про Церкву, як «безперервну тяглість Божої установи посеред епох і просторів», як висловився о. д-р І. Гриньох. Говорить про ролю Христової Церкви, а не про ролю «однієї» чи «другої» Церкви, вважає, що ділять нас речі другого ступня, а єднають речі ступня першого: засадничого й догматичного.

Якщо статті о. д-ра І. Гриньоха (в журналі «Сучасність» — «УВ») являли епоху в нашій журналістиці, то Пастирське Слово Кир Володимира являє епоху в наших внутрішніх і церковних відносинах, епоху нову, світанок ясного дня. Якщо прийдуть дальші кроки цього характеру, то напевно діялог між католиками й православними почнеться з усіма виглядами на успіх.

V

Хоч не слід закривати очей на труднощі. Труднощі ці є людського й історичного характеру. Людського, бо накопичилось надто багато упереджень, які досі не розвіялися, а, навпаки, подекуди ще підсилилися, бо де ми сьогодні стоїмо в міжцерковних відносинах у порівнянні з тим, як кожен волиняк і наддніпрянець — без ніякого сумніву — у Львові йшов до української церкви, як кожен галичанин йшов у Києві? Ці труднощі підсилені ще подіями зовсім недавніми. Яких 15 років тому, виряджаючи скитальців з таборів Німеччини у широкі світи, деякі католицькі достойники казали їм берегтися всякої скверни, а між тим зараз поруч скверни большевицької стояла скверна «т. зв. православія»...

Не забуваймо також, що Крем'янецька духовна семінарія, з якої я мав честь вийти, була вийнятком серед православних шкіл. Була вийнятком тому, що проти всяких намірів польської влади там був дібраний такий український склад професорів, що нас виховували в толеранції. Але все старше священство, яке пройшло московські школи, пройшло московську школу ненависти до всього західнього й це воно передало в наші «традиції» в Православній Церкві. Крем'янецька семінарія була вийнятком тому, що в ній був дух української незалежности духової, а за цю незалежність ми важко боролися.

У Канаді й ЗДА, де були окремі події, але де найбільше скупчення українців вільного світу, відносини між католиками й православними рішуче середньовічні, нехай пробачать мені присутні за міцний і відкритий вислів. Ось читаємо про доповіді о. д-ра Савчука, що їх він мав про Ватиканський Собор.

Він, м. ін., казав: «Папа надіється, що цей Собор принаймні підготує такий ґрунт, на якому хоч би в майбутньому можна було б говорити про унію, цебто про підпорядкування під папську юрисдикцію ... головно всього православія. Навіть усе те, що в Римі офіційно вважають головною метою Собору, фактично являється тільки засобом для майбутніх унійних плянів Ватикану. Бож Папа Іван XXIII в ході підготови до цього Собору заявив католикам, що коли Католицька Церква сама у своєму нутрі перетвориться в дусі християнських чеснот, що є метою цього Собору, то тільки тоді вона зможе сказати не-католикам, щоб вони з'єдналися з нею», («Вісник» ч. 9., Вінніпег 1. 5. 1963).

Чуєте цей непримирливий тон? Це те, що треба поконати. Це те, що заперечено Пастирським Словом Кир Володимира і, надіємось, буде заперечено дальшими енунціяціями з боку українських католиків.

Але кілька місяців раніше читали ми в тому ж органі Української Греко-Православної Церкви в Канаді «Вісник» (ч. 5 з 1 березня 1963) статтю А. Соколова «Навколо II Ватиканського Собору», яка писана в зовсім іншому тоні.

В ній читаємі: «Собор — це прекрасна можливість для Римо-католицької Церкви виповнити прогалину між собою і не-католицькими Церквами. Якщо він спроможеться спокійно, уважно і без упередження підійти до становища «відокремлених братів» і об'єктивно його проаналізувати, тоді, можливо, він і посіє зерно християнської приязні, яке розростаючись, ступнево й поволі, продовж поколінь, усуватиме глибоко закорінені століттями релігійні анімозії».

Це голос, що перекликається з голосом Архиєпископа Мстислава, який кличе, щоб ми «розбирали плота», що існує між нами, звертаючи увагу на факт, що діялогу з православними українцями шукають католики не-українці, як вияв атмосфери, яку створила перша сесія Собору, на що так виразно звертає увагу пастор Беґнер, речник французьких протестантів (на сторінках щоденника «Фіґаро», з 29 вересня 1963 р.).

Будучи недавно в Канаді, я мав нагоду ствердити, що серед православних, які ще кілька років тому не хотіли й слухати про діялог, як про річ зайву й неможливу до здійснення, є почуття, що багато змінилося і з цим слід рахуватися. Отже — можливості діялогу є, і я побіжно вказав, з чого ті можливості випливають. Випливають вони з твердих і потішаючих фактів благотворної ініціятиви Католицької Церкви, з бази Собору і справді історичних потягнень Апостольської Столиці.

VI

Які ж могли б бути форми цього діялогу?

Перша заввага. Правдою є, що час наглить і треба поспішати, але не треба поспішати надто. Надто великий поспіх викликав би підозріння в одної зі сторін, що мається на меті якусь «засідку». Це зрозуміло, коли взяти до уваги віками накопичене недовір'я. Зрозуміло це повинно бути католикам, коли візьмемо до уваги, що від Послання з 1959 р. до Пастирського Слова Кир Володимира минуло аж 4 роки, й то роки напруженої праці в передсоборових комісіях і комісіях Собору, а православні ж не мали ні цієї праці, ні цих переживань, ні поштовху, подібного до послання Папи Івана XXIII чи Павла VI.

Незвичайно щасливою ініціятивою слід уважати створення Українського Пресового Бюра в Римі, що дає вияв новому подувові в Католицькій Церкві. В публікаціях цього Бюра є речі на нашому ґрунті нечувані: не тільки ствердження, що Рим слухає заввагі критики, але що така критика можлива і навіть побажана. Це створює зовсім новий образ Католицької Церкви, якого ми, православні, не мали, бодай коли мова про Українську Католицьку Церкву. Не секрет же, що одним з закидів є — мовляв — для наших католиків важливіше бути католиком, як християнином... Що воно так не є, це треба показати рядом публікацій та ініціятив.

Наш ідеал: справедливість і братня любов,

КАЖЕ КАРДИНАЛ РУА В АНГЛІКАНСЬКІЙ ЦЕРКВІ

«Наш ідеал має завжди бути ось що: давати приклад справедливости і братньої любови між нами в Канаді для наших земляків і всіх країн світу».

Про такий канадський ідеал говорив кардинал Моріс Руа, примас Канади, в час екуменічного богослуження в англіканській церкві Пресв. Трійці в місті Квебеку.

Між учасниками богослуження був губернатор провінції Квебеку Г'ю Лапуант, посадник міста Квебеку Жіль Ламонтань і лідер опозиції в квебекській леґіслятурі Жан Лесаж.

Про творців канадської конфедерації кардинал Руа сказав: «Вони намагались здійснити належну рівновагу між двома великими людськими спільнотами, шануючи права обох».

Для церковних та парафіяльних заль, Народних Домів та приватних хат

КОЛЬОРОВІ ПОРТРЕТИ КАРД. ЙОСИФА

Великі (12 × 16 цалів) кольорові портрети кард. Йосифа Сліпого можна купити в адміністрації "УВістей". Ціна: 3.00 дол. з поштовою пересилкою.

Замовлення враз із грішми просимо висилати до: **Ukrainian News, 10967-97 St., Edmonton, Alta.**

НЕДІЛЯ ПО БОГОЯВЛЕННІ

ЛИСТ ДО ЄФЕСЯН: зач. 224

Брати, кожному з нас дано стільки, скільки Христос бажав дати, тому й сказано: «Він піднявся високо, набрав бранців і роздав дари людям». Що ж значить, що Він високо піднявся, як не те, що вперед був зійшов до найнижчих частин землі? Той, що був зійшов, той самий і піднявся вижче небес, щоб усіх наповнити ласкою.

І Він одних учинив апостолами, других — пророками, третіх — проповідниками Євангелія, а інших — пастирями й учителями. Вони мають керувати життям вірних, дбати про їхні потреби і будувати Христове тіло, поки ми всі не досягнемо одности і пізнання Божого Сина. Отак досягнемо повного зросту згідно з повнотою Христа.

СВЯТЕ ЄВАНГЕЛІЄ ВІД МАТЕЯ: зач. 4

У той час, як Ісус почув, що Івана Христителя ув'язнено, то відійшов до Галилеї. Покинувши Назарет, пішов і оселився в Капернаумі, який лежить над морем в околиці Завулону і Нефталиму. Отак сповнилося провіщення пророка Ісаї, який сказав: «Околиця Завулонська і Нефталимська, яка простягається над морем Йорданом, Галилея, частинно заселена поганами, і їхній нарід, що проживав у пітьмі, побачили велике світло, бо Світло засяло над тими, що пробували в країні смертоносної темряви».

Відтоді Ісус почав проповідати і говорити: «Покайтеся, бо наблизилося Небесне Царство».

—o—

Допоможіть ченцям-студитам

Ченці студити, що прибули після війни до Канади та поселилися в Вудстоку, Онтаріо, звертаються до вас з гарячим проханням допомогти їм докінчити будову церкви та манастиря.

За благословенням нашого Верховного архиєпископа Блаженнішого Кир Йосифа й нашого Преосвященного Владики Кир Ісидора, ми почали будову в 1964 р. та вже закінчили зовнішню працю. Одначе потрібні ще гроші на повне викінчення всередині та устаткування.

Усіх оо. студити просять допомогти закінчити церкву й обитель прадавнього, ще з княжих часів українського чернечого чину, що його відновив Слуга Божий митрополит Андрей Шептицький.

Нагородою за ваші пожертви на будову Божого храму будуть щоденні Служби Божі в новій церкві оо. студитів та молитви, що їх будемо заносити перед престіл Всевишнього за Вас.

Пожертви склали: А. Д. — $1,300; П. О. з Торонта — 2,272; Х. В. — $770; о. Я. Гайманович — 740; Гр. Кузьма, Брантфорд — 700; Ст. Віщур, Детройт — 700; о. В. Дзюрман — 700; Г. Л. В. Боффало — 690; С. Д., Саскатун — 652; д-р Р. і Л. Смик, Чікаґо — 525; о. И. Б. — 505; В. Боровський — 500; п-во Міськови, Н. И. — 420; З. Максимів, Н. И. — 360; М. Івасиків, Торонто — 300; К. Крицина, Торонто — 300; д-р Ю. Городиловський — 200; п-ство Лужецькі, Детройт — 200; п-і Ір. Решетелович — 200; п-і А. Кладочна з родиною — 200; п-і М. Спільчак — 200; п-ство А. Милянич — 200; О. і С. Федорика — 230; П. Гаврисишин, Вінніпег — 310; п-ство Стельмахи, Торонто — 200; п-ство В. Вербовецькі — 200; М. Бозьо (збірка) — 169; Б. і С. Дусанівські — 165; Л. Шанковський, Клівелнд — 150; д-р К. Бачинський — $100; о. Ю. Карпінський — $100; п-ство Голіней, Берлінґтон — 100; п-і Р. Івасиків, Торонто — 145; д-р С. Косар, Судбурі — 100; п-і А. Боднар — 100; д-р О. Фаріон — 75; інж. А. Гарасовський — 60; д-р Іванців, Чікаґо — 50; д-р І. Мула — 50; В. Тимчина — 50; д-р Юліян Куляс — 30; інж. Р. Воробкевич — 30; д-р И. Шандра, Чікаґо — 25; д-р Т. Демус — 25.

Щиро дякуємо всім жертводавцям. Пожертви просимо слати до о. настоятеля: Rev. Th. Shewaha, Superior of Studite Monks, P.O. B. 101, 560 Parkinson Ave., Woodstock, Ont.

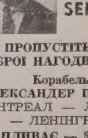

NEVILLE WORLD TRAVEL SERVICE

НЕ ПРОПУСТІТЬ ДОБРОЇ НАГОДИ!

Корабель АЛЕКСАНДЕР ПУШКІН МОНТРЕАЛ — ЛОНДОН — ЛЕНІНГРАД

ВІДПЛИВАЄ — 30 квітня, 1 червня, 4 липня, 8 серпня, 10 вересня, 12 жовтня.

ВІЗИ ДЛЯ ВІДВІДУВАЧІВ — На візи, щоб відвідати села, треба почекати від 6 до 10 місяців.

ВІЗИ ДЛЯ ТУРИСТІВ — протягом п'яти днів.

Нові низькі ціни проїзду — Заощадіть до $250.00 літаком або морем

У СССР — безпосередні агенти

Можете сплатити пізніше — 10% завдатку.
Тільки $32.00 процент на рік від $1,000.00

Замовляючи квиток у нас, ви не платите більше.

За докладніми інформаціями зверніться до

Kathy Sprague, Maurice Miles or Bob Neville

NEVILLE
World Travel Service Ltd.
Professional Bldg., 10844 Jasper Ave., Ph. 429-3374
(formerly Westmount Travel Service)

THE EDMONTON SEPARATE SCHOOL BOARD

ПОТРЕБУЄ

Кваліфікованих католицьких учителів для всіх ґрейдів від 1 до 12, включно з предметами професійними, комерційними й академічними. Особливо треба вчителів для початкових ґрейдів.

Обов'язки пічнуться від 1 вересня, 1967.

Скаля платень у 1966 - 67

	1 yr.	2 yr.	3 yr.	4 yr.	5 yr.	6 yr.
Basic	3300	3800	4350	5550	6000	6500
Annual Increments	11 × 275			6 × $325 6 × 400		
Maximum	6325	6825	7375	9900	10350	10850

Переговори відбудуться в справі нової скалі на 1967 - 68 рік.
Просимо зголошуватись до:

F. E. DONNELLY, Supervisor of Teacher Recruitment, Edmonton Separate School Board,

З НАШОГО ЖИТТЯ В КАНАДІ

ВІД ВЛАСНИХ ДОПИСУВАЧІВ

Едмонтон, Алберта

У 40-ЛІТНЮ РІЧНИЦЮ ПОДРУЖЖЯ

Григорій і Емілія Байрак

В суботу, 12-го листопада м.р., заля Українського Народного Дому була заповнена родиною, приятелями та достойними гістьми, які прибули на спеціяльне запрошення дітей шановних ювілятів та засіли до багато приготовлених столів, щоб привітати ювілятів з днем сорокліття їхнього подружжя.

Ювілята засіли при головнім столі, а коло них їх діти, син Віктор Байрак з дружиною і дочка Діяна Гулька з мужом, відтак деякі з ближчої родини, священика й визначні гості. Коло ювілятів на столі пишався великий коровай, удекорований барвінком. Ювілей почався молитвою, яку провів о. Юрій Ковальський, парох катедральної церкви, почім всі присутні відспівали многая літ у честь ювілятів.

Господарем цеї "весільної гостини" був п. Павло Байрак з Калґар, рідний брат ювілята, який в умілий йому спосіб прекрасно перепровадив цілу програму.

Того дня на честь ювілятів наспіло много телеграфічних та письмових привітів та побажань. Всіх привітів неможливо тут вичислити, та між іншими було архиєрейське благословення від Їх Ексцеленції Кир Ніля, привіти від Всесв. о. митрата В. Лаби, від провінційного міністра п. А. Головача, посла А. Людвиґа з Калґар, о. Мирослава Байрака з Лондону, Онт., п-ва Боцюркових з Редісон Гат Спринґ, Бр. К., п-ва Макогоників з Калґар, п-ва В. Костів з Каліфорнії, о. Ю. Слоти ЧСВВ з Торонта, давніх та близьких приятелів п-ва Шклярів з Торонта, п-ва О. Юркевичів і п-ва І. Прокопів з Едмонтону, та від бувших дружок п-і Марії Ґонек і п-і Марти Гошко з Ванкуверу, і много інших. Між визначними гістьми за головним столом і побіч нього сиділи п. суддя Н. Бартман з Ванкуверу, Всеч. о. Ю. Ковальський, парох катедральної церкви, артист-співак Михайло Голинський, Впреп. о. В. Каменецький ЧСВВ з Мондеру, Впреп. о. М. Ханас, парох церкви св. Василія, Впреп. о. П. Шкварок ЧСВВ, директор Інституту св. Василія, Всеч. о. радник і пані В. Чопей, п. посол В. Томин і інші. Були різнож гості і з дальших околиць, як п-во А. Сорокопуди, п-і С. Саймен і п-во П. Бартмани із Калґар, а родина із Олдс, Голден і Сейнт Майкел та других околиць.

Програму почав господар і в імени родини начеркнув в коротких словах той довгий та проведений шлях ювілятів, та їх всецілo віддану працю для добра нашої Церкви та нашого народу. Згадав він про перші початки парафії та Народного Дому, для яких ювілятка поклала много та много праці, була кількалітньою головою Евхаристійного Союзу при парафії, членкинею Аматорсько-співацького гуртка при Народнім Домі, виступала часто в концертах і представленнях, брала дуже активну участь у праці для парафії та Народного Дому, а врешті посвятилася вихованню своїх дітей, з чого ювіляти можуть бути сьогодні горді.

Довшу промову виголосив о. В. Каменецький ЧСВВ, який на основі матеріялів згадав про ювілята, його пройдений життєвий шлях, почавши з рідних земель, де зразу як старшина австрійської армії, а відтак як старшина Української Галицької Армії брав чинну участь в боях за рідну країну, був ранений, перебув плямистий тиф на Україні, відтак неволю в Тухолі, а вкінці культурно-освітна праця в селі Гадинківцях та околиці. Відтак його студії у Львові, зразу на тайнім українськім університеті, а потім в Торговельній Академії, по укінченні якої виїхав до Канади. Тут початки були незвичайно прикрі, та мимо того ювілят кидається у вир праці при Народнім Домі та парафії. Був і далі є його почесним членом був його головою, очолював БУК, був управителем "Українських Вістей", і много більше. Бесідник згадав про ювілятів як тих, що гарно виховали своїх дітей, а в їх домах не тільки діти, але і внуки всі уживають тільки української мови. Це для нас всіх примір, так закінчив бесіду о. місіонар.

Від катедри привітав ювілятів парох о. Ковальський, який ще з краю пригадує ювілята, а це під час наших визвольних змагань. Згадав про ювілятів як ревних членів катедри та поручив їх як взірцеву примірну родину. Короткі бесіди виголосили ще п. суддя Н. Бартман, п. посол Томин, п-і Солодка-Сорокопуд з Калґар, а п-і Коренда вручила ювілятам побажання та дарунок від усіх присутніх.

Програму закінчили шановні ювіляти та подякували в першій мірі Їх Ексцеленції Кир Нілові за щирі побажання та благословення, відтак всім бесідникам за їх щирі промови і всім, які були ласкаві надіслати свої побажання. Зокрема подяка о. Ю. Ковальському за грамоту, надіслану з Риму від Святішого Отця. Дальше подякували всій родині, що прибула з дальшої і ближчої сторони і всім дорогим гостям, що прибули на їх ювілей, зокрема щира подяка господареві п. Павлові Байракові, що так гарно перепровадив програму, і вкінці дітям Вікторові та Діяні, що доложили спільно труду та старань для успіху цього ювілею.

Присутній

Принс Алберт, Саскачеван

СРІБНИЙ ПОДРУЖНІЙ ЮВІЛЕЙ П-ВА СМИШКІВ

Максим і Софія Смишків

В п'ятницю, 11 листопада, м. р., влаштовано в парафіяльній залі церкви св. Юрія в Принс Алберт несподіване прийняття для п-ва Смишків з нагоди 25-річчя їхнього подружого життя. Як зібралися всі гості, до залі впроваджено ювілятів і під рясні оплески приявних запроваджено за гарно прибраний головний стіл. Господарем вечірки був п. В. Воронюк, сестрінок ювілятки, який попросив о. А. Пакоша проказати молитву. Після того вітав ювілятів колишній парох Принс Алберт, а тепер парох Ріджайни о. прелат О. Пасічняк, а після нього виголосив промову про подруже життя сусідній парох о. радник Я. Ляшкевич з Кадворт. Відтак склав побажання о. А. Пакош. Від громади привітав ювілятів п. С. Кінах, а від відділу ЛУКЖ п-і М. Басараба. Відтак склали побажання й дарунки від приявних і родини дружба п. І. Андрусяк, брат ювілятки, сини Ярол і Роберт від себе, а по них маленькі похресниці ювілятки. О. прелат Пасічняк вніс многоліття в честь ювілятів, яке відспівали всі приявні. Щиро зворушені п-во Смишків подякували сердечно за милу несподіванку, за гарні побажання та дарунки.

Після цього відбулася забава при звуках милої музики. В міжчасі запрошено всіх на вечеру, яку приготовила родина п-ва Смишків. Після вечері гості ще довго забавлялися під гру оркестри.

Ювілят п. М. Смишків був через кілька років, й то дуже важких в історії парафії, бо тоді будувалася церква й резиденція, фінансовим секретарем й виконував дуже старанно й дбайливо свій обов'язок. Його дружина є одною з найбільш діяльних парафіянок у нашій парафії. Згадати хочби, що протягом 16-и років вона організувала, а й сама ходила, з парафіяльною колядою. Сама добра співачка, вона багато причинилася до організації парафіяльного хору. Та найбільше праці вклала вона в відділі ЛУКЖ, де займала різні становища в управі відділу, а протягом 6-и років була головою відділу. За її головування відділ зріс з 20 членкинь до 70. За той час теж відділ пророблив велику працю. Коли під час будови церкви не ставало грошей на будову, то відділ ЛУКЖ все зумів дати від себе кілька тисяч долярів на ту ціль. Відділ теж жертвував 9,500.00 дол на розмальовання церкви. Відділ ЛУКЖ відзначив п-ю Смишків титулом почесної членкині та вручив їй почесну грамоту.

П-во Смишків мають двох синів. Старший Ярол працює в Ріджайні, а молодший Роберт ходить ще в Принс Алберт до гай-скул.

Кінчаючи цих кілька скромних слів про подружній ювілей п-ва Смишків, хочу побажати шановним ювілятам, щоб у доброму здоров'ї діждалися ще золотого ювілею.

Присутній

П. С. З нагоди ювілею комітет передав для "Українських Вістей" 15.00 дол. За жертву щиро дякуємо а п-ву Смишків бажаємо всього добра на друге 25-річчя.

Видавництво "УВ"

Ґлендон, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. КОСТЯ ВИХОПНЯ

бл. п. Кость Вихопень

У жовтні ц.р. не стало між живими Костя Вихопня, піонера і довголітнього члена української католицької парафії Успення Пресвятої Богородиці в Глендон, Алберта. Закінчив він свій страждальний життєвий шлях у понеділок раннім ранком 17-го жовтня 1966 р. по довгій і тяжкій недузі в місцевому шпиталі на 70-році життя, заосмотрений Св. Тайнами.

Покійний залишив у глибокому смутку й жалобі дружину Агафію, з роду Омелян, дочки Марію Павлів у Джеспер, Алта, і Параню Смил у Ст. Павль, Алта, — трьох синів: Стефана з дружиною Розалією, Миколу з дружиною Анною на терені Глендону, Алта, і Теодора з дружиною Анною на Гренд Центер, Алта, шваґра Петра Вихопня і шваґрову Горпину в Глендон, Алта; зятів — Михайла Павлів в Джеспер і Бернарда Смил у Ст. Павль, 20 внуків та 4 правнуки.

Покійний Кость Вихопень, син Теодора і Євгенії Лисик, прийшов на світ 1-го червня 1896 р. в селі Жовтанці, Зах. Україна. У 1920 році пізнався й подружився з Агафією Омелян. У подружжі, ще в рідному краю, дарив його Господь трьома синами — Стефаном, Миколою і Теодором та дочкою, Марією.

Шукаючи кращої долі, покійний Кость Вихопень, у 1928 р. покинув рідний край і виїхав з родиною до Канади. Зразу поселився він на Тиріон, в околиці Глендону, де закупив фарми. Тут прийшла у них на світ друга дочка, Параня. На згаданих фармах трудився покійний повних 32 роки, спочатку з дружиною і діточками, доки ті не пішли на власний хліб, а так з дружиною аж до 1960 р., доки стало сил.

Непосильна праця і постепенний занепад здоров'я змусили покійного у 1960 р. продати фарми і весь виряд та перейти доживати віку у поблизькому місточку Глендон, Алта. Та незавидна доля недовго дозволила йому втішатись полегшею життя. Слабості, одна по одній, почали вдаряти по дереві його життя. Після кількох операцій, зокрема після останньої весною цього року у шпиталі Роєл Александра в Едмонтоні, вже не вернув до здоров'я. По чотиримісячних тяжких терпіннях і великій тузі за життям, покійний Кость Вихопень мусів попрощатись з тим світом і перейти у вічність по заслужену заплату з рук вічного судді, Ісуса Христа.

В його особі відійшов від нас ще один піонер, основник парафії і церкви Успення Пресв. Богородиці в Глендон, Алта, примірний муж дружини Агафії, на протязі 46 літ, примірний батько родини і добрий син рідної Церкви, котру щиро любив. Ніколи не опускав богослужень, ні в неділі ні свята. Своїх дітей також виховав у рідному обряді і рідній українській мові. Усі вони говорять плинно по-українськи і держаться рідної Церкви.

Парастас за спокій душі бл. п. Костя відслужив у середу, 19-го жовтня ц.р., місцевий парох о. Гнат Дмитро в місцевій парафіяльній церкві, а наступного дня — похорон і заупокійну Службу Божу при великій кількості родини, знайомих, сусідів і парафіян. Під кінець похорону він також попрощав покійника від опечаленої дружини, Агафії, всій родині, парафіян, знайомих і від учасників похорону. Тлінні останки покійника зложено на вічний спочинок на місцевому укр. кат. цвинтарі.

Після похорону дружина, Агафія, з доньками і синами запросили учасників похорону на поминальну перекуску у парафіяльній залі, де ще раз згадано покійного жалібним: Вічная пам'ять.

З нагоди похорону син покійного Костя, Стефан, жертвував на пресфонд "УВістей" $15.00. Від дружини Агафії, синів і доньок покійного щире спасибі для всіх учасників похорону за участь і молитви, а покійному Костеві Вихопневі, дорогому мужеві і батькові, подай Господи спокій на всю вічність.

Дружина Агафія, сини і дочки

Летбридж, Алберта

СВІЖА МОГИЛА

Дня 17-го вересня 1966 р. облетіла цілу околицю Летбридж сумна вістка, що відійшов у вічність заосмотрений Найсв. Тайнами, примірний муж, люблячий батько та добрий член парафії св. Володимира у Летбридж, Ферд Лаврик.

Бл. п. Фред Лаврик народився дня 25-го червня 1887 р. в селі Костільники, повіт Заліщики, восвідство Тарнопіль, Західня Україна. Покійний приїхав до Канади до Монтреалю 1905 р. До Алберти 1907 р. і поселився в околиці Летбридж, де працював в копальні вугля до 1914 р. Потім зачав фармувати в околиці Турін, Алберта, де пробув до 1943 року, а в 1943 р. перебрався в околицю Кіп і там господарив до кінця свого життя. Бл. п. Фред Лаврик був постійно членом церкви св. Володимира у Летбридж, в якій був довгий час головою церковного комітету. Був також членом Алберта Ґвіт Пул. Покійний був одним із перших піонерів в околиці Турин. Між іншими він був одним з тих, що вложили багато труду і праці для упорядкування каналу для наводнення фармів в тій околиці.

Покійного оплакують дружина Анна, дочка Гелен вамужня Растон в Летбридж, дочка Анна замужня Ластівка в Рентон, Алберта, дочка Марія замужня Лейн, замешкала в Трі Форк, Монтена, ЗДА. Розалія замужня Елінгтон в Летбридж, Алберта. Дві сестрі п. Марія Строньська в Летбридж і одна сестра в Україні та 11 внуків.

У вівторок, 20 вересня, вечером у похоронному заведенні відслужили панахиду о. Л. Сивенький, місцевий парох, о. М. Дядьо парох парафії св. Петра і Павла, та о. Ст. Чеховський, парох з Ричмонду, Бр. К. В середу, 21-го вересня похоронний обряд зачався Службою Божою у церкві св. Володимира у Летбридж, яку відправили о. Сивенький, о. Дядьо і о. Ст. Чеховський. В часі похорону всі діти приступили до св. Тайн. Похорон відбувся при великому здвизі людей. Тлінні останки відпроваджено на місцевий католицький цвинтар на вічний спочинок. По похороні відбувся спільний обід у місцевій парафіяльній залі, в часі якого син покійного Фред Лаврик зложив $15.00 на пресовий фонд "Українських Вістей" у Едмонтоні.

Щира подяка за пресовий фонд а покійному Фредові Лаврикові нехай канадійська земля буде пером а небесний Отець нехай наділить царством небесним.

Учасник похорону

Іван Німчук, Лемонт — СПОМИНИ ПІОНЕРА

З ДЖУРИНА ДО КАНАДИ

ПРОЦЕС ЗА ЦЕРКВУ

Коротко після сумного Великодня, про який я згадував, зібрався гурток людей, що держалися греко-католицької Церкви, на нараду й ухвалили, щоб передати справу власности церковного будинку до суду. Час було значно більше і ми не бачили причини, чому мали б віддати наш будинок кільком одиницям, що перейшли до російсько-православної Церкви та й спровадили собі навіть священика з тої церкви. Як про нашу постанову довідалася противна сторона, а було між ними кількох, що їх називали "гуцулами", то вони запропонували, щоб якось погодитися і щоб одна група сплатила другій її частину за церкву. Але наші греко-католики не погодилися на це. Думали, що як їх є багато більше, то вони справу виграють, і таки рішили дати справу до суду. По довгих судових розправах та слідствах якось вдалося греко-католикам справу виграти. Але не надовго, бо противники внесли відклик й виграли справу. Обурені таким рішенням суду, греко-католики внесли відклик до Лондону (Англія). Це був коштовний процес, бо сам позов коштував відразу 1,500.00 дол. Але всі наші великі судові та процесові кошти й так пішли нінащо, бо ми справу програли і нам церкву забрали. І ми лишилися без церкви. Але ніхто з нас не впадав на дусі, бо ми все ще сподівалися виграти справу. Та її таки не виграли. Процес закінчився, здається мені десь в 1905 р. таки нашою програною.

За той час вже приїхали і ОО. Василіяни до Канади. Ще, і заки приїхали ОО. Василіяни, ми правили майже щонеділі Утреню з нашим дяком в хаті Петра Мельника.А, як приїхали священики, то відправи відбувалися по кількох різних хатах, то в Івана Старка, то в Йосифа Пасемка, а на Різдво 1904 р. була відправа в домі мого батька Филипа Німчука, а відтак аж до часу, доки не збудувалася церква в Скаро (1911 р), та з Пено (1912 р.), відправи відбувалися в домі Николи Тичковського. В тій хаті, яка відтак стояла пусткою, ми заспокоювали всі наші духовні потреби: сповідалися, причащалися, хрестили дітей, що року на Великдень святили паски, аж доки не перейшли до наших церков. Від 1902 р. душпастирювали в нас ОО. Василіяни. Наше релігійне життя поплило відтоді повним руслом.

Процес за церкву в Скаро показав нам ярко, як то наші люди, що були "процесовичами" ще вдома, взялися до процесів й тут у Канаді. Цей процес дуже тяжко відбився на обох групах і його не забув ніхто так скоро. До ведення цього процесу були вибрані з греко-католицької групи такі люди: Павло Пасемко і Петро Мельник, а з боку російської православної Церкви Василь Фенюк і Іван Пилипів, або Пилипівський.

Про цей процес можна би це багато писати, але я гадаю, що він нам ніякої чести не приніс, тай немає що над ним довго розводитися.

Іннісфрі, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. АННИ ВЕРБІЦЬКОЇ

бл. п. Анна Вербіцька

Анна Вербіцька з роду Самоїл, нар. 1876 р. в селі Поздяч, Перемиського повіту в Зах. Україні. В 1900 р. Анна віддається за Івана Вербіцького, з яким в 1905 році виїжджає до Канади. По дуже короткім побуті в околиці Мондер на стало осідають в Іннісфрі, 10 ренчові, на фармі, де Анна прожила майже до смерти. Кілька днів перед смертю сповідалася і дістала св. Тайну Єлеопомазання. Померла в шпиталі у Веґревил 18 листопада 1966, проживши 90 років.

Іван і Анна Вербіцькі виховали 10 дітей: 5 синів і 5 доньок; Михайло і Стефан в Едмонтоні, Дмитро, Петро і Александер в Іннісфрі на фармах. Марія зам. Маґеґа в Сенґудо, Алберта. Анна замуж. Кіц, Катерина зам. Непора і Дженні замуж. Махній — всі в Іннісфрі на фармах, а Єва замуж. Махній в Гинтон, Алберта.

Місцевий душпастир відправив парастас 21 листопада 1966 в каплиці похоронного заведення Парк Меморіял в Веґревил. Похоронні богослужби відправлені 22 листопада 1966 в Іннісфрі в церкві Чесного Хреста, де близько церкви на цвинтарі спочило тіло Анни. При великім числі народу смерть Анни оплакували: муж Іван, 10 дітей, 32 внуки, 14 правнуків, багато кревних і знайомих.

По похоронних богослужбах запрошено всіх учасників на перекуску до залі Мирославна, де зібрано на "Українські Вісті" 14.15 дол.

Жертводавцям подяка а Анні вічна пам'ять.

Присутній

Арран, Саскачеван

ПРИМІРНИЙ ПАРОХІЯНИН

Іван Кінащук, років 84, приналежний до парохії Арран, Саск., в моїй опінії є примірним парохіянином. Він щодня зі своєю дружиною Анною, а також з другими побожними парохіянами старшого віку, як Іван і Катерина Вітів та Омелян і Анна Филипович, приходять на св. Службу Божу і приймають щодня св. Причастя. Вона також єдині з парохії помагають священикові-каліці робити порядки в резиденції, за що на тому місці складаю їм всім сердечну подяку.

Іван Кінащук бажає поділитись своїми споминами так далеко як на це дозволяє його пам'ять. Він походить зі села Винятинці, пов. Заліщики, Зах. Україна. До Канади приїхав 1900 р. Поїздом зі Заліщик їхав через Освєнцім, Польща, а далі через Німеччину приїхав до Голяндії до міста Остенди. Його дуже здивувало, що майже всі голяндці в місті Остенді скоренько ходили, і то переважно в дерев'яних черевиках. Опісля через канал Ляманш переплив він до Англії. З Англії з порту Ліверпуль приїхав він до Канади до порту Квебек.

Іміграційні власті вислали його до Давфін, де з часом почав він фармувати на гомстеді. Опісля він перебрався на гомстед до Арран, що нині називається Арран-Весна. Десять долярів тоді платилось за 160 акрів землі. Цікаво однак, що за корову треба було заплатити $40.00 З Іваном Кінащуком приїхали також його родичі, що також купили гомстед, 1911 р. Іван Кінащук оженився з Анною з р. Стецишин, а вінчав їх рим. кат. священик з Ст. Філіпс, бо наших священиків тоді мало було в Канаді. Він, як старший брат, з другими побожними фармерами поставили першу церкву з логів в Арран-Весна. Священик доїздив з Канори, а дяком був Юрій Кінащук, його односельчанин. Іван Кінащук був старшим братом церкви св. Апостолів Петра і Павла протягом 40 літ. В 1962 р. Іван Кінащук помагав будувати нову церкву в Арран-Весна. В році 1963 він продав свої фарми з уваги на старість і перенісся до місточка Арран. Додати треба, що Іван Кінащук гарно виховав своїх дітей на побожних християн. Дай Боже більше нашій Церкві таких примірних парохіян.

о. М. Г.

Медицина св. Івана

Якщо терпите на ревматичні болі, вживайте лікарство Св. ІВАНА, яке дуже помагає на біль грудей, крижей, Лумбаго, біль лопаток, між плечима, артрит, Ісхіас, невральгію, невротичний біль, простуду, біль карку, котиків, кольки, а також коли руки чи ноги терпнуть, потовчення та звихнення. За першим натертям вже чуєте полегшу, а за кількаразовим біль цілком уступає. Ціна за фамілійну пляшку $2.75 і пересилкою.

COD додаткові кошти
Пишіть до нас по-українськи або по-англійськи.

JOHN SZMIGIEL
722 East 10th Ave.
Vancouver 10, B.C.

Сторінка Саскачевану

SASKATCHEWAN PAGE

Редагує: Анна Марія Баран
1306 - 20th St. W., Saskatoon, Sask.
Телефон: 242-6364

РІК 2. Ч. 3

ПІЗНАЙ СВІЙ САСКАЧЕВАН

З нагоди сторіччя Канади є запроектовані різні імпрези, спеціяльні публікації для відзначення тії важної події. Ми українці, крім сторіччя Канади, що припадає в цьому новому році, св'яточно відзначували 75-річчя поселення українців у Канаді в минулому році. З нагоди тих двох світлих роковин на сторінках "Сторінки Саскачевану" будемо поміщувати ряд статтей під наголовком "Пізнай свій Саскачеван". В тих статтях будемо поміщувати про Саскачеван взагалі — то є про його географічне положення, клімат, населення, про чудову красу півночі Саскачевану з його тисячами озер та рік та непрохідними лісами, про його важливу ролю в економічному життю Канади та його можливості в будуччині.

Рівночасно бажаємо затривалити життя та успіхи українських поселенців та їх нащадків від самих початків поселення у всіх ділянках життя Саскачевану. В першу чергу будемо писати про місцевості, де вперше поселилися українські поселенці, про українські назви тих місцевостей, а відтак про ролю українців у розбудові Саскачевану під оглядом господарським, культурним, політичним, військовим, а зокрема про релігійний та національний розвиток самих же українців.

До співпраці у "Пізнай свій Саскачеван" запрошуємо всіх людей доброї волі, чільних провідників у релігійному та організаційному життю української спільноти, наших політичних діячів, військовиків, професорів, науковців, шкільних інспекторів та всіх тих, що своїми споминами чи історичними розвідками могли б збогатити наш проєкт "Пізнай свій Саскачеван".

Дописи, наукові праці, чи історичні розвідки та спомини просимо слати до редакції "Сторінки Саскачевану" зі заміткою для "Пізнай свій Саскачеван".

Різдвяні святкування в Саскатуні

Цьогорічні різдвяні свята проходили в Саскатуні серед особливше лагідної температури. Ще в дні святвечора піднотовано 20 степенів морозу, а вже в день Різдва було 32 степені понад зеро. Ця нагла зміна температури вможливила вірним взяти численну участь у всіх богослуженнях, перевести відвідини з колядою, а теж взяти участь у спільних традиційних святкуваннях.

Із трьох саскатунських парафій, парафія Успення Пресвятої Богородиці в Сатерленд і св. ап. Петра і Павла в Нютені святкували народження Бого-Дитяти за новим календарним стилем. Тоді теж в парафії Нютена була відслужена Служба Божа опівночі, а теж передано через радіо різдвяну програму з участю Преосв. Кир Андрея і голови Централі У. К., В. Подільока.

В день Свят-Вечора, шостого січня, в саскатунських радіовисильнях СіЕфКюСі не втихала українська коляда. Почавши від години шостої до півночі майже безперервно чергувалися різдвяні передачі, надавані нашими організаціями й угрупованнями, які часто витискали сльози зворушення на очах слухачів. Приємно було теж чути різдвяні привіти і інформації самого заповідача радіовисильні про українське Різдво. В програмі радіопередачі Централі Українців Католиків Саскачевану було різдвяне слово Преосв. Кир Андрея, побажання від голови Централі У.К. В. Подільока і від голови єпархіяльної управи ЛУКЖ А. Бабій. Коляди співав катедральний хор під орудою диригента С. Чепиги. Цілу програму оформлював о. радник В. Івашко. В годині 11.45 через цю саму радіовисильню була передана архиєрейська Сл. Божа з катедрального храму св. Юрія. Службу Божу відслужив Преосв. Кир Андрей, сослужили о. прелат І. Олійник, о. Я. Дибка і о. В. Івашко. Катедральний храм був вщерть виповнений вірними, з яких велика частина приступила до найсв. Тайн. До них а теж вірних в єпархії Преосв. Владика виголосив принагідну проповідь. Святочні бажання передав парох о. прелат І. Олійник. До Служби Божої гарно співав катедральний хор. Пояснення до Сл. Божої аглійською мовою подавала М. Чернецька.

В день Христового Різдва в катедральному храмі відслужено богослуження в годині 9-тій ранку і ввечері о годині 7.30. Того ж дня не втихала по наших домах коляда, її вносили до домів численні групи колядників. З колядою ходили старші від катедральної парафії, члени поосібних організацій, молодь УКЮ і організації Обнова, а теж діти саскатунських рідних шкіл.

В день Собору Матері Божої і св. Иосифа, що припадав у неділю, богослуження були відслужені за прийнятим порядком, з замітно великою участю вірних. Вечором того дня відбувся спільно Свят-вечір членів катедральної парафії.

Свят-вечеря була в годині 6-тій вечора в бенкетовій залі Осередку Молоді.

Членки катедрального відділу ЛУКЖ, які впродовж вже довгих років занимаються підготуванням спільної свят-вечері парафії, подбали про гарне традиційне накриття столів, а теж подали смачно приготовані пісні свят-вечірні страви включно з борщем і кутею. З приємністю треба відмітити, що всі 350 накрить були заповнені учасниками вечері, між якими було велике число дітей і молоді, для яких призначено окремі столи. До свят-вечері з вірними засів наш єпископ Преосв. Кир Андрей, отці душпастирі та представники організацій. В часі вечері був милий святковий настрій. Його доповняли і збагачували спільно відспівані приявними колядки. Завершенням свята були різдвяні побажання, які в першу чергу склав приявним о. прелат І. Олійник, а дальше голова місцевого відділу КУК д-р С. Дершко, голова ЛУКЖ Саскачевану п-ні А. Бабій, голова місцевого відділу ЛУКЖ п-ні К. Гнатюк, Преп. о. Я. Дибка від парафії в Нютені і Сатерленд. Всі висказані побажання і привіти завершив своїм зворушливим різдвяним словом до приявних Преосвященний Владика Андрей. Програмою святкового вечора проводив о. радник В. Івашко. Предсідником був п. П. Колишір. В часі програми вечора, в окремий спосіб вшановано дві заслужені членки відділу ЛУКЖ катедральної парафії, а це пані А. Новосядлу і М. Равлюк, а теж вручено почесні грамоти тим піонерам, що їх не одержали в часі останнього єпарх. з'їзду.

У третій день свят, св. Первомученика Стефана, помимо робочого дня вірні взяли численно участь у богослуженнях, зокрема у вечірній Сл. Божій о годині 7.30.

Того дня в годині 10.30 бу-

Dr. M. F. Stadnyk
Dr. Irwin Stadnyk
Окулісти-Оптометристи
512 Canada Bldg.
Saskatoon, Sask.
Phone 242-8656

Єпархіяльна управа УКЮ Саскачевану відвідує свої відділи

Підчас останнього єпархіяльного з'їзду УКЮ в Саскатуні заплановано відвідини єпархіяльної управи УКЮ у всіх місцевостях, де є відділи УКЮ. Згідно цього рішення відвідано вже кілька відділів. В таких поїздках бере участь вся управа в числі 6 осіб. Дня 27 листопада відвідано молодь в Гамболдт, де також з'явилася група молоді з Бруно. Заходами Впр. о. О. Тремблей ЧНІ в Бруно організується новий відділ УКЮ. Дня 4 грудня відвідано два відділи, пополудні в Принс Алберт, а вечором в Кадворт. Дня 11 грудня відвідано відділ в Геффорд. Туди прибули теж члени відділу УКЮ з Кридор.

Під час відвідин обговорювано біжучі проблеми УКЮ, зокрема засоби, як можна придбати більше членів в ряди УКЮ. Дальше, обговорювано питання більш активної участи молоді в св. Літургії, як теж у житті й діяльності парафії. Єпархіяльна управа УКЮ Саскачевану організує спільні наради з початком місяця травня 1967 р. в Саскатуні. Тоді теж відбудеться закінчення карнавалу УКЮ. Усталено день 6 травня 1967 р. в Саскатуні. Ціль карнавалу є придбати дещо фінансів на потреби УКЮ і журналу "Юнацтво".

В дні 18 грудня плянувалося відвідати УКЮ у Прісвил, а по святах Христового Різдва продовжувати цю корисну працю в Канорі, Йорктоні, Ріджайні і Мус Джа, де йдуть намагання зорганізувати новий відділ. Поїздки переводить ревно голова єпархіяльної управи УКЮ Саскачевану п. Вернард Панчук.

Саскатун привітав 100-річчя Канади

В понеділок 2-го січня ц.р. о год. 12-ій вполудне Саскатун привітав сторіччя Канади. Жителі Саскатуну були поінформовані через радіо та телевізію про те, як саскатунці повинні привітати ці роковини. Точно о. год. 12 полудня мейор Сид Баквулд, після виголошеня відповідної промови, на телевізії, започаткував цю хвилину дзвоненням, а відтак по цілому місті почали дзвонити дзвони у всіх церквах, трубіти всі авта, вити пожарні сирени та гудіти поїзди, а крім того заімпровізовано сто вистрілів з малих гармат — так, що людина з делікатним слухом мусіла на дві мінути (так довго тривало дзвонення, виття, трубіння і прочі звуки) чимскорше втікати до хати. Найбільше радости мали діти, які ще й своїм голосним криком вповні примінилися до хвилини часу.

ЗГОРІЛА ЦЕРКВА СВ. ПРЕОБРАЖЕННЯ БІЛЯ КАДВОРТУ

В неділю 8-го січня вчасним ранком згоріла церква св. Преображення на фармах біля Кадворту. Причина пожару невідома. Шкода виносить понад 25 тисяч долярів. Церква св. Преображення величиною 50 × 20 стіп, у формі хреста з трьома банями, була збудована в 1934 році.

дача присвячена українцям, як одна із запланованого циклю передач з нагоди 100-ліття Канади. Передачу нарочно передано у тому дні, щоб її зв'язати з різдвяними святкуваннями української спільноти. Допис про цю пе-

Історія населення українців, передана на телевізії в Саскатуні

В понеділок 9-го січня ц.р. о год. 10.30 вечором на телевізійній програмі, що має назву "Сторіччя Заходу", була висвітлена історія поселення українців у Саскачевані. На вступі показано карту України, на тлі якої коротко подано історію України від найдавніших часів, її світлі часи та часи поневолення, її оборонну ролю в часі нападів на Европу диких азійських орд та її змагання до повної самостійности. Відтак коротко про перших поселенців, що приїхали до Саскачевану, про місця їх поселення та їх важку працю серед невідрадних обставин, про їх успіхи в корчуванню лісів, управі ріллі, в будуванні залізних доріг, а відтак їх успіхи в релігійному та національному житті, їх намагання дати своїм дітям якнайкращу освіту. "Сьогодні сини та внуки колишніх хліборобів, залізничних робітників займають визначні становища в суспільному, політичному, науковому, професійному, промисловому та купецькому житті Саскачевану", говорив коментатор. Історію поселення доповнювали фотознимки з груп поселенців, їх перші хати, перші церкви, народні доми та школи, а відтак були показані катедра св. Юрія ззовні та унутрі — головно її розмалювання та катедра св. Духа з її різьбленим та мальованим іконостасом. Гарне враження робили на передачі знимки з українського народного мистецтва в обох українських музеях. З найновіших будинків були фотознимки з "Дому української молоді" катедральної парафії св. Юрія та з авдиторії української православної громади, Інституту ім. Митрополита Шептицького та Інституту ім. П. Могили.

Окремо показано фотознимку володаря України св. Володимира Великого з коротким поясненням про хрищення України.

Програму оживили два виступи танцювальної групи "Євшан" (Тереса Саранчук, Олена Комарніцька, Одарка Добровна, Надя Буковська, Богдан Поліщук, Ярослав Вовк, Юрко Жеребецький та Антін Гнатюк), що відтанцювала по-мистецьки "Обжинки" та "Гуцульський Танок". Рівнож коротко виступив мішаний хор православної громади під проводом пані Марії Ткачук. Піонер Ю. Деркач коротко розказав про свої спомини.

Загалом, цю передачу можна уважати вдатною і українське громадянство Саскатуну повинно бути вдячне п. Г. Барнслей — головному продуцентові тієї програми. Рівнож коментатори вив'язалися зі свого завдання якнайкраще, а головно Р. Романов, що передав історію України з таким чуттям, що прямо в його голосі можна було розрізнити світлі та сумні моменти в житті українського народу.

Панові Г. Барнслеєві в підготуванні програми допоміг культурно-освітний комітет при Комітеті українців Канади в особах п. Л. Вовка, пані Марії Ткачук, В. Нички, М. Кіндрачука та Р. Романова. Скрипт для програми написала пані С. Вовк.

З огляду на те, що за цю програму Комітет українців Канади не платив, тому й роля допоміжного комітету була до певної міри обмежена, як також програма була переривана комерційними оголошеннями компанії "Мессей Ферґусон", дійсного спонсора тієї програми, були певні недотягнення.

Програма, крім загальної історії в початках поселення, засаднично представляла життя української спільноти в Саскатуні, а ще краще сказати — двох українських катедральних парафій. При висвітлюванні фотознимок обох парафіяльних домів не показано взагалі Народного Дому Українського Національного Об'єднання, який був протягом десятків років осередком культурного та національного життя частини українців Саскатуну. При висвітлюванні двох катедр — не показано фотознимки оригінальної церкви св. Апостолів Петра і Павла, що теж є в Саскатуні. Можна б згадати також про модерний дім для старших громадян ім. св. Иосифа, він теж є здобутком частини української спільноти в Саскатуні. Хоч як поважаю хор української православної громади та її диригента паню Марію Ткачук — та все ж таки на мою думку, коли ходить про репрезентацію української спільноти в цьому випадку міста Саскатуну — то повинен був виступити збірний хор. Безперечно, могли бути різні причини тих недосягнень, і цих кілька моїх скромних завваг не є на те, щоб критикувати програму чи декотрі особи, а на те, щоб в будуччині вистерігатися в подібних виступах помилок, що можуть кривдити певну частину українців, а також не точно представити українську спільноту в цілості. **Т. Б-я**

Подяка

У зв'язку з похороном мого мужа бл. п. Онуфрія Ващука бажаю зложити щиру подяку в першу чергу Всесвітлішому о. прелатові І. Олійникові та Всечеснішому о. радникові В. Івашкові за похоронні відправи, приятелям та знайомим, односельчанам покійного, що приїхали з Едмонтону, Летбридж, Колдел -Альберта, та Стратрой-Онт., за участь у похоронах, дякові п. С. Гненному, а зокрема щиро дякую панам Л. Морозові, П. Мойсеюкові, П. Винникові, М. Тернавському, зятям З. Васарабові та Ю. Панамаровові за те, що несли домовину покійного мойого мужа. Рівнож бажаю подякувати п. д-рові П. А. Бобониві за лікарську опіку в часі слабости мого мужа, а членкиням організації ЛУКЖ при катедрі св. Юрія за приготовання поминального обіду.

Софія Ващук

Пані С. Ващук зложила на пресовий фонд "У. В." 5 дол., за що щиро дякуємо.

ВЛОМ ДО КАТЕДРИ СВ. ЮРІЯ

Вночі з 9-го на 10-го січня невідомі злодії вломалися до катедри св. Юрія та розбивши пушки біля свічників, забрали всі гроші, що були в тих пушках. Поліція шукає вломників, та покищо безуспішно.

САСКАЧЕВАН І ЙОГО ІСТОРІЯ

Започатковуємо серію статтей у нашому проєкті з нагоди 100-ліття Канади та 75-ліття поселення українців у Канаді короткою історією Саскачевану.

Назва Саскачеван походить від назви двох великих рік, котрі індіяни племени Крі називали "Кіс-іс-ске-тче-ган", що означає скоро плинучу воду. В половині і пізніше 1700-років дослідники диких просторів заходу Канади, плавучи бистрими водами тих рік, назвали свою водну дорогу Саскачеван. Цею назвою названо відтак і землі, через які перепливають ті ріки.

Обидві ріки та вся територія ще перед дослідженням їх в 1670-тому році були подаровані Карлом II компанії Годсон Бей. Від того часу урядники тої компанії старалися прослідити великі простори положені над обома бистро-пливучими ріками. Перші конкретні досліди поробив Генрик Кельсей, мабуть перша біла людина, що була на тій території, у своїй майже дворічній мандрівці (1691 — 1692. Французький дослідник заходу Канади Пієр де Варенес, сієр де ля Верендре, відкрив ріку Ред Ривер (1731-44), а його сини проникнули дикі простори ще дальше на захід та збудували торговельну крамничку на побережжю ріки Полудневий Саскачеван (1750). Антін Недри, злочинець та контрабандист, що був також на службі компанії Годсон Бей, переїхав разом з індіянами з Форту Нелсон через Саскачеван і доїхав аж до місця, де сьогодні положений Едмонтон. В 1774-му році Самуель Герне заложив над рікою Північний Саскачеван торговельну крамницю Форт Камберлянд. Уступка французької Канади отворила дорогу для "Норт Вест" компанії для торгівлі в Саскачевані. Коли пізніше компанія Годсон Бей та компанія "Північно-Західня" (Норт Вест) злучилися в одну компанію, збудували кілька торговельних крамниць у Саскачевані. В 1840-их роках збудовано крамниці-форти Камберлянд Гавз, Карльтон Гавз і Форт Пітт. Однаково ті крамниці так довго існували, як було чим торгувати, тому часто були ліквідовані, а часто також їх нищили індіяни. В тому часі не було взагалі сталого місця поселення білої людини. Великі простори прерій, на яких в нашому часі хвилюють золотисті лани пшениці, рейки та биті дороги, були в тому часі пусткою. Лише час від часу переїжджали дослідники та відбувалися сезонові лови на турів (бафало) індіянами. Один з дослідників заходу, генерал сер Вілліям Батлер написав у своїх споминах таке: "Можна перейти 500 миль у простій лінії без побачення чи зустрічі з людиною".

Доперва, коли в 1878-му році збудовано залізнодорожну дорогу до Вінніпеґу з Ст. Павль, Минесота, та створення гомстедів у західній Канаді — отворилися двері на захід (1875). Поселення білої людини головно для фармування в Саскачевані збільшилося з хвилиною, коли залізнодорожна компанія Кенедіян Песифік збудувала залізнодорожну лінію у 1885-му році. До 1905-го року території нинішнього Саскачевану, Асинибої, Атабаски та Алберти творили так звані "Норт Вест Території" з легіслятивним урядом в Ріджайні, що був зорганізований 1888 року. Для втримання порядку та охорони поселенців на тій території була зорганізована кінна поліція (Норт Вест Мавнтед Поліс) в 1873 році.

Заселення Саскачевану відбувалося в так скорому темпі, що в 1905-му році Саскачеван разом з Албертою стали окремими провінціями. Коли скількість населення в Саскачевані в 1901 р. була 91,279 то в десять років пізніше населення зросло до 492,432. З хвилиною, коли Саскачеван став окремою провінцією з осідком уряду в Ріджайні, життя саскачеванців почало набирати організованих форм. Почали творити муніципальні уряди, будувати школи та відкрито перший університет в Саскатуні в 1907 році.

(Продовження в черговому числі "С.С.").

Т. Баран

Українці в Канаді

Редакційна стаття, поміщена в англомовному щоденнику "Стар Фінікс" Саскатун:

Було це в місяці вересні, 1891-го року. Два мужчини з України, Іван Пилипів і Василь Єлиняк, приїхали до Вінніпеґу — перші з їх рідної країни приїхали як перші поселенці до Канади.

Сьогодні, 75 років пізніше, більше як пів мільйона канадців виводять своє родове походження з тої землі в Европі, яка була причиною частих війн. Контроля над Україною, яку називали "шпихліром та кошем хліба Европи" задля її родючого чорнозему та великого збору пшениці й інших зернових культур, переходила від одної держави до другої протягом більше як двох століть.

В наслідок поневолення одним чи другим її сусідами, витворилася в народі сильна любов до свободи, а в парі з тим сильна постанова до самостійности. Заведені в своїх надіях, багато з них покидали свою рідну землю. Канада, з своїми урожайними землями та демократичним ладом, була найкращою ціллю тої еміграції.

Майже всі українці, що приїхали до Канади, були самовистарчальні й працьовиті. І вони такими мусіли бути, щоб побороти всі труднощі для опанування диких просторів, вивчення нової мови та нового способу життя. Вони перенесли мужньо часи депресії та побороли всякі упередження.

Ця сильна група привезла з собою багаті традиції та продовжує їх по нинішній день. Їх спів, музика, мистецтво, література, харчі, убрання та інші культурні прояви незмірно збогатили життя в Канаді.

Іван Пилипів та Василь Єлиняк почали щось, що стало більшим, як може вони передбачували, щось, за що всі канадці сьогодні повинні бути вдячні.

Canadian Pacific Airlines

тепер має два додаткові перелети без затримки коротшим шляхом через бігун.

НАЙКОРОТШИЙ ШЛЯХ В УКРАЇНУ

Лиш $84.00 завдатку, щоб полетіли літаком до Харкова, Донецька, Одеси на 14 — 21-денну прогульку й назад. В цьому включена вже оплата за додаткові лети з Келгари або Едмонтону. З Ванкуверу платите лиш $86.00 завдатку (решту сплачуєте догідними місячними ратами).

- До постійних летів без затримки з Едмонтону Canadian Pacific додає рівнож лети без затримки з Ванкуверу та Келгари до Амстердаму (починаючи з дня 25 квітня). Звідти догідні сполуки до дальшої подорожі, зокрема на Україну.
- Лет через бігун летунської лінії Canadian Pacific є на 1,000 миль коротший, як шлях через Східну Канаду. Це найкоротший шлях на Україну з Західної Канади, лише з одною зупинкою.
- Обслуга літаків Canadian Pacific є ввічлива й готова помогти у всьому. Обслуга літаків говорить багатьома мовами й дбає про те, щоб Ви почувалися, як у себе вдома.
- За дальшими інформаціями звертайтесь до Вашого подорожнього агента або до найближчого бюра.

FLY Canadian Pacific

Поїзди, троки, кораблі, літаки, готелі, телеграф. Найбільш досконала система комунікацій в світі.

В Едмонтоні дзвоніть на число телефону: 424-7381

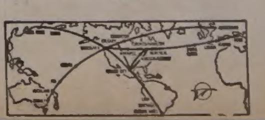

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до:

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: GA 2-2331 & GA 4-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood.

В. М. СМОЛИК, управитель

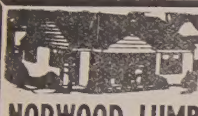

Все для будови

По уміркованій ціні дістанете все в своїм Складі Будівельного Матеріялу

NORWOOD LUMBER COMPANY

OFFICE Ph. 477-3092 | EDMONTON 8201 - 114 Ave. | Yard and Factory Ph. 477-1659

Р. ФІРМАНЮК, власитель

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.

Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.

Phone: 422-6669.

УКРАЇНСЬКІ ПРИПОВІДКИ

Де гроші говорять, там розум мовчить.

Чи з рутою, чи й без рути, а вже старій бабі дівчиною не бути.

В хаті гульки, а в городі ні цибульки.

Забуває дати, а не забуває взяти.

Хто рад обіцяти, той не рад дати.

Гроші добрий слуга, та лихий пан.

Не річ наказати, але показати.

NOW at SAFEWAY

Lucerne

Bonus Quality

MILK

БІНГО

Щочетверга о 8-ій год. вечора в УНДомі, 9620-109 Аве. Одна безплатна гра (нагорода 50 дол.)

БІНГО

Щопонеділка о 8-ій год. веч. в залі парафії св. Володимира 12726 - 119 вул.

Вступ 1.00 дол. — 3 картки
Джекпот — $50.00.

KULE & PEACH

Accountants and Auditors
206 Wentworth Bldg.
97 St. & 102 Ave., Edmonton
Phone 422-5849

(Говоримо по-українськи)

ОГОЛОШЕННЯ НОВОЇ РЕЧОВИНИ, ЩО ГОЇТЬ: СТЯГАЄ ГЕМОРОЇДИ

Ексклюзивна лікувальна субстанція, як перевірено, стягає гемороїди й направляє ушкоджені клітини.

Славетний інститут для дослідів винайшов єдину в своєму роді субстанцію, що стягає гемороїди безболісно. Вона усуває сверб і прикрість до мінут і приспішає лікування ушкодженої, запаленої тканини.

В кожному випадку, коли уступав біль, стягалося також ушкоджене місце.

Найважніше з усього те, що наслідки були такі досконалі, що ця поправа тривала багато місяців.

Цього доконано новою лікувальною субстанцією (Віо-Дуне), яка швидко помагає гоїти ушкоджені клітини.

Тепер Віо-Дуне можна мати як масть і в формі під назвою Preparation H. Питайте за ним в дрогсторах. Будете задоволені, або звернуть вам гроші.

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТОРІЇ

BURTON DENTAL
Laboratories
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 Street
1½ Block North of Woodward's
EDMONTON ALBERTA

Wasson Dental Lab.
NEW LOCATION
Barry Bldg. 10128 - 103 St.
Ph. 422-4718
Certified Dental Mechanic

АДВОКАТИ

K. MAGERA LL. B.
Адвокат і нотар
107 C.P.R. Bldg., Edmonton
Phone: Office 424-2518
Res. 479-4066

D. L. Tennent
B.A., LL.B.
Barrister and Solicitor
Ste. A Tor.-Dom. Bank Chbrs. Ph. 783-3651
Yorkton Sask.

ОКУЛІСТИ — ОПТОМЕТРИСТИ

DR. KOZAK – CHURCH – CRAIG
OPTOMETRISTS
303 - 4 McCallum Hill Bldg.
Regina — Sask.
Phones: LA 3-6009 LA 2-4347 LA 2-6024

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
236 Tegler Bldg., Edmonton
Phone GA 2-1248

Др. Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
нова адреса:
522 Tegler Building
Edmonton, Alberta
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі — Припасовує окуляри

ДЕНТИСТИ

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta
Office Phone: GA 2-8553

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

ЛІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський
Лікар, хірург і акушер
803 Professional Bldg.,
10830 - Jasper Avenue
Phone Office: GA 41814
Res.: HU 8-7441

Д-р Петро Г. Козяк
EYE SPECIALIST
СПЕЦІЯЛІСТ ВІД ОЧЕЙ
709 Tegler Bldg., Edmonton
Тел. офісу: 422-8815
дому 434-1092

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст нирковых недуг та залози (Простейт гленд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.
214 Le Marchand Bldg.
Edmonton, Alta.

Д-р Г. Стефаник,
F.R.C.P.(C)
Лікар — спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи.
728, Professional Bldg.
10830 Jasper Ave.
Of.: 422-2745; Res.: 484-3821
EDMONTON, Alta.

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.
Едмонтон, Алберта
Phone: Office — GR 9-3318
Res.: GR 9-4443

Д-р Мирон Старко
Спеціяліст - оператор
від глухоти, недуг горла, дишниці і кормового проводу. Tonsils, adenoids, сайнисис носа і залози (glands).
Тел. офісу: 424-4773
Дому: 482-2217
225 Professional Bldg.
10830 Jasper Ave., Edmonton

Д-Р ВАСИЛЬ ПАВЛЮК
член Королівської Колегії Хірургів
F.R.C.S.(c)
хірург-спеціяліст
5B, Strathcona Medical Dental Bldg.
8225 - 105 St. Edmonton, Alta.
Тел. офісу: 439-4321
дому: 466-5033

ХІРОПРАКТОР

Д-Р ВІКТОР БАЙРАК
(хіропрактор)
СПЕЦІЯЛІСТ ВІД ХРЕБТА, КОСТЕЙ І НЕРВОВИХ НЕДУГ, ЩО ЧАСТО СПРИЧИНЯЮТЬ БОЛІ В ЦІЛІМ ТІЛІ ТА ГОЛОВІ
Dr. V. A. Bayrock
9617 - 111th Ave., Edmonton, Alta.
X - Ray ТЕЛ. офісу 422-7656
дому 479-3480

Учень запізвав принципала до суду

10-літній учень сепаратної школи в Едмонтоні запізвав до суду принципала школи, бо принципал обстриг йому волосся.

Террі Петтон дістав дозвіл від своєї матері внести позов, в якому крім принципала запізвав також раду тростисів едмонтонських сепаратних шкіл.

За утрату коло двох цалів довгого волосся над чолом Террі зажадав $1,-800 відшкодування. В позові стоїть, що Христина Ельніскі, принципал школи св. Бернардети, де Террі є учнем 5-го грейду, обтяла його волосся в своїм офісі 4 січня. Через це Террі був "сильно виведений з рівноваги, зазнав шоку, погроз, пошкодження й образи" — сказано в акті обвинувачення.

Суперінтендент сепаратних шкіл попер принципала і сказав, що "вона поступила в найліпшім інтересі дитини".

Справа опинилася в дистриктовім суді.

Два брехуни і одної правди не скажуть.

Малі діти деруть запаску, а великі серце.

Чеши дітька зрідка, а він усе кострубатий.

LIMITED QUANTITY 28 panel nylon parachute canopies, complete with shroud lines. Approximately 84 ft. circumference. Ideal coverage for machinery and produce. Also makes temporary shelter for repairing, etc. $29.00 while they last. ⅓ H.P. electric motors. ½ inch shaft. 110 volt, single phase, 1725 rev. Run like new $8.95. Lots of 10—$7.75 ea., Guard and Oshkash 7 ton 4 wheel drive snow plows, and one electric fork lift 2000 lb. capacity.

WESTBOURNE SUPPLY
Distributors of Govt. Surplus
Westbourne, Man.

● **ХАТА НА ПРОДАЖ**

13 кімнат, з того 8 кімнат рентується студентам Технічної Школи, а 5 кімнат для вжитку власника. Поблизу Технічної Школи. Продається разом з меблями тому, що власник виїздить з Едмонтону.

За ближчими інформаціями дзвоніть: **479-5180** після 4 год.

ПЕРШИЙ ГОЛОВА БУК ВІДВІДАВ НАШУ РЕДАКЦІЮ

Нашу редакцію відвідав п. Я. Стратійчук з Йорктону. П. Стратійчук був на самому початку існування БУК першим його головою. Він й дальше цікавиться цею організацією та її розвитком. Є він теж довголітнім передплатником "Українських Вістей".

П. Стратійчук, який був колись керівником відділу Імпіріял Бенк в Канорі, Саск., є вже на пенсії, але ще літом часом заступає керівників цього банку під час відпустки.

Незважаючи на своїх 76 років життя, п. Стратійчук держиться дуже бадьоро й цікавиться всіма проявами громадсько-суспільного та церковного життя канадських українців.

В Едмонтоні п. Стратійчук перебуває у свого зятя та дочки п. Гунчака.

Перший індіянський посол на півночі

Алберта, можливо, дістане першого індіянського посла в найближчих провінційних виборах. Доповнення до виборчого закону дало 12,000 до 15,000 індіян в Алберті виборче право. В зв'язку з цим говорять, що індіяни поставлять свого кандидата в одній з виборчих округ на півночі, де їх є найбільше число.

Ціни фармерських продуктів

Худоба в Едмонтоні

Вибрані бики 26 — 26.50, добрі 25 — 26, середні 23 — 24.75. Вибрані ялівки 23.50 — 24, добрі 22.50 — 23.50, середні 21 — 22.50. Добрі корови 16.50 — 17, середні 15.50 — 16.50, на консерви 14 — 15.50. Добрі бугаї 19 — 20.75.

Вибрані телята (віл) 28 — 32. Добрі тяжкі телята на м'ясо 23.50 — 26. Добрі бички для хову 27 — 29.50. Добрі телички для хову 23 — 25.

Свині грейд А справлені, 28, льохи 16 — 19 живої ваги.

Добрі ягнята на м'ясо 20.50 — 21, на годівлю 21 — 22.

Збіжжя

Лінійні елеватори в Алберті платить: Льон: 1 CB 2.73, 2 CB 2.68, 3 CB 2.43.

Жито: 2 CB 1.16, 3 CB 1.11, 4 CB 94, зі снітієм 88.

Ріпак: Но. 1 Кан. (без фрейту до Ванкуверу) 2.-59.

На збіжжевій біржі у Вінніпегу (готівкою):

Овес: 2 CB, Екстра 3 CB, 3 CB і Екстра 1 фід 87, 1 фід 84, 2 фід 81, 3 фід 78, мішаний 48.

Ячмінь: 1 і 2 CB 6-гранний і 1 CB 2-гранний 1.31; 2 CB 2-гранний і 3 CB 6-гранний 1.29; 3 CB 2-гранний і 1 фід 1.27, 2 фід 1.25, 3 фід 1.22.

Яйця в Едмотоні

Гуртівники платять продуцентам за; грейд А екстра великі 31, А великі 25 — 30, середні 20 — 25, А малі 14 — 21, Бі 23 — 25, Сі 12 — 15.

СПОМИНИ С. ГОЛОВАНЧУКА

У споминах С. Головайчук («УВісті» 29 грудня 1966 р.) подано неправильно дати смерти батька та брата автора. Батько помер 29 листопада 1943 р., а брат Тадей — 8 вересня 1964.

Якщо маєте що друкувати, зверніться до друкарні "Українських вістей", яка виконає Ваше замовлення СОЛІДНО та СКОРО і по приступній ціні. Зайдіть до нашої друкарні при 10967 - 97 вул., Едмонтон, або зателефонуйте на число 422-5708.

Не ризикуйте, але асекуруйте!

АСЕКУРАЦІЇ: від вогню ● авт і троків ● бонди для контракторів ● від крадіжі ● особиста відповідальність.

Наше завдання — не лише мати багато клієнтів, але теж дати найкращу обслугу! Переконайтеся про це самі!

Асекурація — то не витрата, а зиск.

B. DIACHUK
Asst. Ins. Mgr.

STAR AGENCIES
(Insurance) Ltd.
Phones: 429-2657 — 422-7218
10018 - 101 A Ave. Edmonton

27 років приязної та совісної услуги!
Направа авт і троків — Перевірка моторів — Продаж високоякісної газоліни та оливи до авт
Artic Service Station Ltd.
12608 Fort Road Edmonton, Alberta Phone 476-2212
Власник і керівник: Маріян Страшок

ЗМІНА АДРЕСИ

10 ЦЕНТІВ

Коли змінюєте місце свого перебування, виповніть цю картку, витніть та негайно перешліть на адресу Адміністрації "У.В.":

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 Street, Edmonton, Alta

Ім'я і стара адреса: ....

....

Ім'я і нова адреса: ....

....

(Адресу писати по-англійськи)